

इकोसेन्सिटिव्ह झोनविरोधात शेतकरी एकटवले

। कोलाड । वार्ताहर ।

शासनाचे पर्यावरण वने व वातावरण बदल मंत्रालय,भारत सरकार,नवी दिल्ली यांनी पर्यावरण संवेदनशील घोषित क्षेत्र घोषित करण्यासाठी ३१ जुलै २०२४ अन्वये रायगड जिल्ह्यातील ७ तालुक्यातील ४३७ गावांचे क्षेत्र वन पर्यावरण संवेदनशील क्षेत्र म्हणून घोषित करण्यात येणार असून रोहा तालुक्यातील ११९ गावांचा यात अंदाजे समावेश येत आहे.तर ज्या गावांचा समावेश होत आहे, अशा ग्रामस्थ शेतकऱ्यांना तलाटीसजा यांच्या वतीने आदी सूचना पत्रक दिले जात आहे. त्यामुळे आता तालुक्यातील ग्रामस्थ शेतकरी एक संघटित होऊन यावर विरोध करत हरकती घेत आहेत.

तर तालुक्यातील चिन्ह देवकान्हे खांब विभागीय शेतकरी संघर्ष समिती संघटनेने यावर हरकती नोंदवल्या तद्नंतर तालुक्यातील असंख्य ग्रामस्थांच्या हालचालींना वेग आला असून येत्या मंगळवारी धामणसई विभागातील ग्रामस्थ

मंगळवारी रोहा तहसीलदार, प्रांतांना देणार निवेदन

शेतकरी हे देखील संघटित होत रोहा तहसीलदार, प्रांताधिकारी, वन उपविभागीय अधिकारी, यांना इकोसेन्सिटिव्ह झोन विरोधात हरकत घेत निवेदन सादर करत आहेत.

रायगड जिल्ह्यातील सात तालुक्यातील ४३७ गावांना तर तालुक्यातील ११९ गावांचा समावेश असल्याने यात पिंगळसई,वांदोली, मढाळी, सोनगाव, गावठाण, धामणसई, मालसई, मूठवली, सांगडे, उडदवणे, आदी गावांचा समावेश असल्याने यासाठी विरोध

दर्शवित हरकतीसाठी विभागीय ग्राम स्थ शेतकरी एकत्रित संघटित येत शुक्रवारी ८ ऑगस्ट रोजी सोनगाव येथे सभा आयोजित करण्यात आली होती. या सभेला येथील जवळपास दहा गावातील ग्रामस्थ शेतकरी वगनि मोठा प्रतिसात देत उपस्थिती दर्शवली त्यावर हरकतीचा पत्रिच घेण्यासाठी येथील ग्रामस्थ या निर्णया विरोधात आक्रमक पवित्रा घेतला असून याबाबत येत्या मंगळवारी १२ ऑगस्ट रोजी रोहा तहसीलदार, प्रांताधिकारी, वन विभाग, जिल्हाधिकारी, तसेच

लोक प्रतिनिधींनादेखील निवेदन देण्यात येणार असल्याचे सदरच्या महत्वपूर्ण सभेत सर्वानुमते सांगण्यात आले. यासाठी सर्व समाज बांधव तसेच शेतकरी ग्रामस्थ यांच्या वतीन या विभागाची विभागीय शेतकरी संघर्ष समिती गठित करण्यात आली. तर सोनगाव येथील मंदिर सभागृहात आयोजित करण्यात आलेल्या बैठकीत आपल्या येथील पिंगळसई पट्ट्यात मेगासिटी आली. त्या ठिकाणी वन पर्यावरण संवेदनशील क्षेत्र घोषित करण्यात

खेरटकर आदींनी याबाबत यावर मौलिक मार्गदर्शन केले.

तर सदरच्या आयोजित सभेत इकोसेन्सिटिव्ह झोन यावर हरकत नोंदवित असून याबाबत महत्वपूर्ण सभा संपन्न करण्यात आली असून यात सर्वानुमते धामणसई, मालसई, मढाळी, पिंगळसई या चार ग्रामपंचायतीचे ग्राम सभेचे सर्वानुमते हरकत ठराव घेऊन ते देखील सदरच्या निवेदनासोबत ही निवेदन सदरील अधिकारी वगाला देण्यात येणार असल्याचे सदरच्या सभेत सर्वानुमते ठरविण्यात आले. यावेळी शेतकरी ग्रामस्थ तथा विभागीय ज्येष्ठ नेते खेळू ढमाळ, युवा नेते अनंता देशमुख, संतोष खेरटकर, अमोल देशमुख, अरुण आगळे, शिवाजी मुटके, सुशील खांडेकर यशवंत मोंडे, अनिल सानप, कल्पेश जंगम, वामन भोईर, रुक्मि भोसले, न्थुराम मालुसरे, दिनेश रटोटे, शंकर कदम, नरेश गायकर, महेश तुपकर, योगेश जंगम, आदी विभागातील शेतकरी ग्रामस्थ आणि युवक मंडळी बहुसंख्येने उपस्थित होते.

अनिल खेडेकर यांची पोलादपूर शहर मनसे अध्यक्षपदी निवड

। पोलादपूर । वार्ताहर । शहरातील महाराष्ट्र नवनिर्माण सेनेचे कार्यकर्ते अनिल भागोजी खेडेकर यांची शहर मनसे अध्यक्षपदी निवड करण्यात आली. दक्षिण रायगड जिल्हाध्यक्ष सुबोध जाधव यांच्या हस्ते ही जबाबदारी अनिल खेडेकर यांना प्रदान करण्यात आली.

याप्रसंगी जिल्हा संपर्क अध्यक्ष दिलीप सांगळे, जिल्हा सचिव अमोल पेणकर, तालुका अध्यक्ष दर्पण देकर, शहर उपाध्यक्ष तुषार पवार, प्रफुल्ल पांडे, मुश्ताक मुजावर,

मनविसे तालुका अध्यक्ष अंकार मोह्मिरे, मनविसे शहर अध्यक्ष प्रवीण पांडे, आदेश गायकवाड उपाध्यक्ष, आदित्य गायकवाड, अथर्व शिंदे, प्रशांत नटे व अनेक निष्ठावान महाराष्ट्र सैनिक उपस्थित होते. यावेळी अनिल खेडेकर यांची निवड ही जबाबदारीची नवी सुरुवात असून अनिल खेडेकर यांच्या अनुभव, नेतृत्वगुण आणि महाराष्ट्रहिताच्या जास्वल्य वृत्तीचा पोलादपूर मनसेला निश्चित फायदा होईल, असा विश्वास मनसे कार्यकर्त्यांनी व्यक्त केला.

महाड अमली पदार्थ प्रकरणी आंतरराज्य धागेदार सापडले

। महाड । प्रतिनिधी ।

संपूर्ण महाराष्ट्राला हादरवून सोडणाऱ्या महाड अमली पदार्थ उत्पादनप्रकरणीपोलिसांनीकेलेल्या कारवाईत राज्यामधील अंतरराष्ट्रीय टोळी सक्रिय असल्याचे निष्पन्न झाले असून याप्रकरणी राजस्थानी एका आरोपीला मुद्दामालासह अटक करण्यात पोलिसांना यश आले आहे

महाड औद्योगिक वसाहती मधील एका कारखान्यामध्ये दिनांक २३ जुलै २०२५ रोजी महाड एमआयडीसी पोलीस व आमळी पदार्थ विरोधी पथकाने कारवाई करून अमली पदार्थ निर्मिती करणाऱ्या आरोपींसह ८९ कोटींचा मुद्दामाल जप्त केला होता. या प्रकरणी तपास करणारे पोलीस अधिकारी सहाय्यक पोलीस निरीक्षक जीवन माने यांनी आपल्या

मुद्दामालासह आरोपीला अटक

पोलीस दलातील आजपर्यंतच्या अनुभव व कसब याचा वापर करून सदर गुन्हातील यापूर्वी अटक केलेल्या चार आरोपी यांना विश्वासात घेऊन त्यांच्याकडील माहिती मिळवून तांत्रिक विषयाच्या आधारे खाते जमा करून सदर

अमली पदार्थ हे मध्य प्रदेश व राजस्थान राज्याच्या सीमेवरील हातुनिया गावात राजस्थानमध्ये पाठवण्यात आल्याचे उघड झाले. आंतरराज्य संबंध अवघड होताच वेगवान हालचाली करत पोलिसांची वेगवेगळी पथके तयार केली व त्यांना मार्गदर्शन केले. या पोलीस पथकांना आवश्यक ते मार्ग मदतीसह राजस्थान येथे

रवाना केले. त्यानुसार कारवाईस गेलेल्या पथकाने संशयित इसमाचा शोध घेऊन त्यास ताब्यात घेऊन माहिती घेतली असता सदर आरोपी यांनी महाड येथील कारवाईची माहिती मिळताच स्वतःकडील मुद्दामाल जमिनीत १० फूट खोल खड्ड्यात गाडून त्यामध्ये पुरून टाकला होता. कारवाई पथकाने जेसीबीच्या सहाय्याने खड्डा उकळून सदर मुद्दामालासह रमून जप्त केले. याप्रकरणी सिद्दीक फिरोज खान वय २८ राहणार हथुनिया, तालुका जिन्हा प्रतापाड राज्य राजस्थान याला पोलिसांनी अटक केली आहे. परराज्यात अमली पदार्थाचा साठा शोधून काढणाऱ्या पथकाच्या कामगिरी बाबत विशेष पोलीस महानिरीक्षक संजय दराडे यांनी अभिनंदन केले आहे.

ट्रेलरची स्कुटीला धडक चालकाचा मृत्यू

पनवेल : मुंब्रा महामार्गावरील कळंबोली पोलीस ठाण्याशेजारील सेवारस्त्यावर कळंबोली गावातील शर्मा बेकरीशेजारी राहणारा अनिकेत जाधव हा कामावर बीमा कॉम्प्लेक्स येथे स्कुटीवरून जात असताना मागून आलेल्या ट्रेलरने अनिकेतच्या स्कुटीला धडक दिली. रस्त्यावर कोसळलेल्या अनिकेतच्या अंगावरून ट्रेलरचे चाक गेल्याने अनिकेत जागीच ठार झाला. याबाबत कळंबोली पोलीस ठाण्यात २३ वर्षीय ट्रेलर चालक शिवप्रकाश वर्मा याच्यावर हलगर्जीपाने ट्रेलर चालविल्यामुळे गुन्हा नोंद करण्यात आला असून सहाय्यक पोलीस निरीक्षक तुम्री शेळके या अधिक तपास करीत आहेत.

चारिड्रेन फाउंडेशनतर्फे दसरे वाटप

। माणगाव । वार्ताहर।

चारिड्रेन फाउंडेशनतर्फे तालुक्यातील उमरोली येथील रायगड जिल्हा परिषद शाळेच्या व अंगणवाडी शाळेतील विद्यार्थ्यांना दसरे वाटप करून विद्यार्थ्यांचा आनंद द्विगुणित केला.

चारिड्रेन फाउंडेशन हे रायगड जिल्ह्यात बहुजन समाजात सामाजिक बांधिलकी ठेऊन आपण समाजाचे काहीतरी देणेकरी लागतो हा उदात्त हेतू नजरेसमोर ठेऊन सातत्याने सामाजिक व शैक्षणिक उपक्रम राबवित आहेत.

माणगाव तालुक्यात या फाउंडेशन मार्फत महिलांसाठी शिलाई कोर्स,विद्यार्थ्यांना मोफत शैक्षणिक साहित्याचे वाटप, रक्तदान शिबीर असे विविध उपक्रम राबविले जात आहेत. आजचे विद्यार्थी हे उद्याच्या भारताचे भावी नागरिक आहेत. हे ओळखून या विद्यार्थ्यांना शिक्षणात प्रोत्साहन देण्याचे काम हे फाउंडेशन निस्वार्थीपणे करीत आहे. तालुक्यातील उमरोली येथील राजिप शाळेच्या विद्यार्थ्यांना चांगल्या दर्जाचे दसरे देऊन या विद्यार्थ्यांचा आनंद द्विगुणित केला.

तसेच उमरोलीतील अंगणवाडी शाळेतील विद्यार्थ्यांना दसरे वाटप करून या शाळेत विजेची व पंख्याची सोय केली. चारिड्रेन फाउंडेशनच्या या उपक्रमाबद्दल त्यांचे उमरोली शाळेतील व अंगणवाडी शाळेतील शिक्षकवर्ग तसेच उमरोली ग्रामस्थांनी कौतुक करीत त्यांचे आभार मानले. या कार्यक्रमास फाउंडेशनचे संस्थापक अध्यक्ष कॅप्टन निर्मलसिंग रंधावा, फाउंडेशनच्या संचालिका पूजा रंधावा, राकेश पडवळ, किशोर झेम्स आदी उपस्थित होते.

माणगावात रिक्षा संघटनेतर्फे नारळी पौर्णिमा उत्साहात

। माणगाव । प्रतिनिधी ।

माणगाव तालुका रिक्षा चालक – मालक संघटनेतर्फे दरवर्षीप्रमाणे यावर्षीही नारळी पौर्णिमा सण उत्साहात साजरा करण्यात आला. सुरुवातीला माणगाव तालुक्याचे उपविभागीय पोलीस अधिकारी पुष्कराज सूर्यवंशी,पोलीस निरीक्षक निवृत्ती बो-हाडे,नगराध्यक्षा शर्मिला सुर्वे यांच्याहस्ते नारळ्याची पूजा करण्यात आली. यावेळी संघटनेतर्फे निधन झालेले रिक्षा चालक – मालक रफिक जामदार,

राकेश पवार, अशोक सोनार यांना संघटनेतर्फे भावपूर्ण श्रद्धांजली अर्पण करण्यात आली.

यावेळी संघटनेचे तालुकाध्यक्ष तथा सामाजिक कार्यकर्ते संजयआण्णा साबळे, वाहतूक

पोलीस बांडे, संघटनेचे नवीन एसटी स्टॅन्डचे विशेष सरलगागर हुसेनभाई आकुस, नरेश सावंत, पांडुरंग गुजर, अध्यक्ष नामदेव खराडे, उपाध्यक्ष जमाल पिलपिले, उपाध्यक्ष लियाकतभाई रहाटविलकर,सचिव प्रशांत खरे, खजिनदार निलेश आडीत,माजी अध्यक्ष पराग सावंत, सभासद सुनील दासगावकर, दिनेश महाडिक, अनिल शिंदे, विलास चव्हाण, दिनेश जाधव, सुनील अर्बन, संदीप भोनकर, मधुकर गुगळे गणेश जाधव आदींसह सर्व रिक्षा

चालक – मालक मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. माणगाव तालुका रिक्षा संघटनेतर्फे गेली अनेकवर्षे नारळी पौर्णिमेचा सण उत्साहात साजरा केला जात आहे. यावेळी संघटनेतर्फे गाडी सजवून नारळ्याची वाजत, गाजत, नाचत मुंबई – गोवा महामार्गावरील माणगाव बाजारपेठ ते काळनदी अशी उत्साहात मिरवणूक काढण्यात आली. सायंकाळी माणगाव काळ नदीच्या पात्रात नारळ्याचे उत्साहात विसर्जन करण्यात आले.

पान १ वरून

दिल्लीत भिंत कोसळली

घटनास्थळी पोहोचले.शुक्रवारी रात्रीपासून राष्ट्रीय राजधानीत पाऊस पडत आहे. ज्यामुळे रक्षाबंधनाच्या दिवशी सकाळी अनेक भागात पाणी साचले. शनिवारी पहाटे, भारतीय हवामान विभागाने उत्तर, पश्चिम, दक्षिण, आग्नेय आणि मध्य दिल्लीच्या काही भागात मुसळधार पावसाचा रेड अलर्ट जारी केला होता. परंतु नंतर तो उलटैमध्ये कमी केला आणि लोकांना सावधगिरी बाळगण्याचा सल्ला दिला.

दोन जवान शहीद

कुलगाममध्ये, जिथे ही चकमक झाली, तेथे सुरक्षा दल गेल्या नऊ दिवसांपासून ऑपरेशन अखल राबवत आहेत. यापूर्वी, या भागात अनेक दहशतवादी लपले अथल्याची माहिती मिळाली होती, त्यांचा खाल्ता करण्यासाठी, सैन्य आणि जम्मू-काश्मीर पोलीस कर्मचाऱ्यांनी संयुक्तपणे ऑपरेशन राबवले असून, आतापर्यंत अनेक दहशतवाद्यांना ठार मारले आहे.

ड्रग रॅकेटचा पर्दाफाश

यश आले आहे.

१३१ ग्रॅम वजनाचा आणि २६ लाख ३१ हजार १२० रुपयांहून अधिक किमतीचा हा मुद्देगाल ताब्यात घेत, एका महिलेचा सहभाग असलेल्या पाच जणांच्या टोळीचा पर्दाफाश करण्यात आला आहे. विशेष म्हणजे, या प्रकरणात एक नायजेरियन नागरिकही अटकत असून, ही कारवाई आंतरराष्ट्रीय ड्रग नेटवर्ककडे संकेत देणारी ठरत आहे.

ही कारवाई उल्हासनगर गुन्हे शाखेचे राजेंद्र थोरवे यांना मिळालेल्या गुप्त माहितीनुसार करण्यात आली. ४ ऑगस्ट रोजी सायंकाळच्या सुमारास नेवाळी परिसरात एक महिला एमडी ड्रग्सचे येणार असल्याची खात्रीशीर माहिती मिल्हल्यानंतर पोलिसांनी सगळा रचून नौबिज नौबिज शेंख (वय २६, रा. मुंब्रा) हिला रोह्याथ अटक केली. चौकशीतून पुढे आलेल्या माहितीनुसार, तिचे दोन साथीदार इम्रान खान व हेदरअली शेख यांना मुंब्यातून अटक करण्यात आली. यानंतर तपास अधिक खोलवर नेत्यावर, पोलिसांनी मुंबई-नाशिक रोडवरील भिचंडी येथून नायजेरियन नागरिक चुक्क ओगाबोत्रा अजाह आणि त्याचा भारतीय साथीदार सिराज शेख यांना अटक केली. या सगळ्या आरोपींकडून एकूण १३१ ग्रॅम एमडी ड्रग हस्तगत करण्यात आला आहे.

या कारवाईचे नेतृत्व उल्हासनगर गुन्हे शाखेचे वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक योगेश आव्हाड यांनी केले असून, त्यांच्या मार्गदर्शनाखाली सहाय्यक पोलीस निरीक्षक श्रीरंग गोसावी, प्रवीण

खोचरे, गणेश गावडे, राजेंद्र थोरवे, योगेश वाघ, रितेश वंजारी, मंगेश जाधव, मीनाक्षी खेडेकर, प्रसाद तोंडलीकर, विक्रम जाधव, कुसुम शिंदे, संजय शेमाळे आणि अविनाश पवार या पथकाने केली.

अवजड वाहतूक बंदी फक्त कागदावरच

त्यामध्ये अलिबाग रोहा मार्गावरील रामराज पूल, नवघर पूल, सुडकोली पूल, स्लॅब कलवट, (पाण्याच्या अडथळ्यावर ठेवलात सपाट आणि कौर्किच्या बनवलेला भाग), अलिबाग – रेवढंदा मार्गावरील सहाण पूल, नवेदर बेली पूल, भाकरवड – देहन रस्त्यावरील देहन पूल या पुलांचा समावेश आहे. या पुलांची व स्लॅब कलवटची रस्त्यावरील भार क्षमता पाच ते १६ टन असल्याचे स्पष्ट झाले आहे. जिल्ह्यातील महत्वाच्या रस्त्यांवरील पूल व स्लॅब कलवट संरचनात्मकदृष्ट्या धोकादायक स्थितीत असल्याचे निदर्शनास आल्यानंतर जिल्हाधिकारी यांनी या आठ धोकादायक पुलांवरून अवजड वाहनांच्या वाहतुकीवर तात्काळ बंदी घालणारा आदेश जारी केला. पावसाळ्यामुळे पूल अधिक असुरक्षित झाल्याने वाहनचालकांनी व ट्रान्सपोर्ट संस्थांनी प्रशासनाच्या आदेशाचे काटेकोर पालन करावे. अपघात टाळण्यासाठी व जनतेच्या सुरक्षेच्या दृष्टीने ही कार्यवाही करण्यात आली असल्याचे लेखी आदेश काढण्यात आले. पुढील आदेश येईपर्यंत बंदी लागू राहणार असून, नियमभंग करणाऱ्यांविरोधात कडक कारवाई करण्यात येईल असे जिल्हाधिकारी किशन जावळे यांनी कळविले होते. मात्र अलिबाग रोहा मार्गावरील नवघर, रामराज, सुडकोली येथील धोकादायक पुलांवरून काही खासगी ट्रक, डंपरसारखी अवजड वाहने पहाटेच्या वेळी खुलेआमपणे जात असल्याचे बोलले जात आहे. त्यामुळे जिल्हाधिकारी यांच्या आदेशाची पायमल्ली काही खासगी अवजड वाहन चालककडून होत आहे. याकडे मात्र प्रशासनाकडून दुर्लक्ष होत असल्याचे चित्र आहे. त्यामुळे जिल्हाधिकारी यांचे अवजड वाहतूक बंदीचे फक्त कागदावर अशी परिस्थिती निर्माण झाली आहे. जिल्हाधिकारी यांच्या आदेशाकडे दुर्लक्ष करून होत असलेल्या खासगी अवजड वाहनांना रोखणार कधी असा प्रश्न नागरिकांकडून केला जात आहे.

विद्युत धक्क्याने तरुणाचा मृत्यू

भावेश घरातून दिघीतील बँक ऑफ महाराष्ट्र शाखेच्या एटीएममध्ये गेला. सुमारे पावणे सातच्या सुमारास एटीएमचा दरवाजा उघडताच त्यांना जोरदार विद्युत प्रवाह बसला. ते जागीच कोसळले. स्थानिकांनी तात्काळ त्यांना दिघी व नंतर बोलीपंचतन येथील खासगी रुग्णालयात हलवले ; मात्र उपचारापूर्वीच त्यांचा

मृत्यू झाल्याचे डॉक्टरांनी घोषित केले.

या घटनेनंतर गावात तसेच तालुक्यात शोककळा पसरली आहे. निष्काळजीपणामुळे अपघात घडल्याचा आरोप नागरिकांनी केला असून, एटीएम व्यवस्थापकावर गुन्हा दाखल करण्याची मागणी होत आहे. विद्युत अपघातांमध्ये मृत व्यक्तीच्या वारसांना मदत मिळण्याची अपेक्षा आहे. पोवळे रुग्णालातील आई व भावाचा एक आधार हरपला आहे. त्यामुळे मदतीची मागणी केली जात आहे.

आदिवासी दिनाचा उत्सव जल्लोषात

समाजाच्या हक्काचे आणि संरक्षण आणि जागरूकता वाढविण्यासाठी हा दिवस साजरा केला जातो. जागतिक आदिवासी दिन जिल्हा, तालुका व गावपातळीवर वेगवेगळ्या ठिकाणी साजरा करण्यात आला. जागतिक आदिवासी दिनानिमित्त अलिबागमध्ये रॅलीचे आयोजन करण्यात आले. पारंपरिक वेशभूषा, नृत्यांचे सादरीकरण करीत असंख्य आदिवासी समाज या निमित्ताने एकवटला.

बिरसा मुंडा यांच्या प्रतिमेस पुष्पहार अर्पण करून रॅली सुरुवात करण्यात आली. अलिबागमधील रायगड बाजार येथून मिरवणुकीला सुरुवात झाली. छत्रपती शिवाजी महाराज चौक, बालाजी नाका, महावीर चौक, एसटी स्थानक, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर चौक, शेतकरी भवन ते कुरुळ येथील क्षात्रेय सभागृहापर्यंत रॅली काढण्यात आली. आदिवासी गाण्यांच्या ठेक्यावर अनेकजण नाचत होते. या रॅलीला उत्स्फूर्त प्रतिसाद मिळाला. रॅलीसोबत खालू बाजे, ताशे, तसेच पारंपारिक वाद्यांचे सादरीकरण करण्यात आले. आदिवासी गीतांचेदेखील सादरीकरण करीत आदिवासी समाजाचे महत्त्व जनतेपर्यंत पटवून देण्याचा प्रयत्न करण्यात आले. या रॅलीमध्ये मोठ्या संख्येने आदिवासी समाज सहभागी झाला होता. एक वेगळा उत्साह या निमित्ताने प्रत्येकाच्या चेहऱ्यावर दिसून आला. तरुणांसह महिला, ज्येष्ठ नागरिक या रॅलीत सहभागी झाले होते.

अकरावीच्या प्रवेशासाठी मुदतवाढ

८ ऑगस्ट रोजी मुंबई विभागात नारळी पौर्णिमेनिमित्त सुटी असल्याने, तसेच ९ ऑगस्ट रोजी रक्षाबंधन असल्याने ओपन दू ऑल या फेरीमध्ये प्रवेशाची संधी मिळालेल्या विद्यार्थ्यांना ११ ऑगस्ट २०२५ रोजी सायंकाळी ५ पर्यंत उच्च माध्यमिक शाळा व कनिष्ठ महाविद्यालयांमध्ये प्रत्यक्ष हजर राहून प्रवेश घेण्यासाठी मुदतवाढ देण्यात आली आहे.

नि|व|ड|क

अलिबागेत आदिवासी दिन साजरा

अलिबाग : आदिवासी दिन उत्सव समिती अलिबाग व मुरुड तालुका तर्फे अलिबाग येथे जागतिक आदिवासी दिन व क्रांती दिन साजरा करण्यात आला. यावेळी विविध सांस्कृतिक कार्यक्रमांचे आयोजन करण्यात आले होते. या कार्यक्रमात पारंपरिक वेशभूषेत आदिवासी व ठाकूर समाज मोठ्या उत्साहाने सहभागी झाले होते. लायन्स क्लब अलिबागच्यावतीने रिलिव्ह द हंगर उपक्रमाअंतर्गत क्लबचे डिस्ट्रिक्ट फर्स्ट व्हाइस गव्हर्नर प्रवीण सरनाईक, अलिबाग लायन्स क्लबचे अध्यक्ष प्रदीप नाईक व क्षात्रेय्य समाज अध्यक्ष द्वारकानाथ नाईक यांच्या हस्ते खाऊचे वाटप करण्यात आले. यावेळी आदिवासी समाज अध्यक्ष महादेव मॅंगल व कार्याध्यक्ष भगवान नाईक यांनी आदिवासी व ठाकूर समाजस लायन्स क्लब तर्फे नेहमीच मदतीचा हात मिळत असल्याने समाधान व्यक्त केले. हा कार्यक्रम केवळ खाऊ वाटपाचा नसून समाजातील सर्व घटकांना एकत्र आणून आपण सारे एकच हा संदेश देणारा ठरला, असे त्यांनी सांगितले. यावेळी लायन्स क्लब सचिव महेश कवळे, अविनाश राऊळ, दिपक पाटील, महेंद्र पाटील, भगवान मालपाणी, नितीन शेडगे, रोहन पाटील, रमेश घनावडे, पूनम घनावडे, मिलिंद मगर आदी सदस्य मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

गैरेजच्या वादातून जीवघेणा हल्ला

पनवेल : तालुक्यातील तळोजा गावात गैरेज तोडल्याच्या रागातून हिंसाचाराची धक्कादायक घटना घडली आहे. यामध्ये धादरा चारू, लोखंडी रॉड, लाकडी बांबू आणि दांड्यांनी बेखूट हल्ला करण्यात आला. या घटनेत चार जण गंभीर जखमी झाले आहेत. मिळलेल्या माहितीनुसार, मोठरा दुरुस्ती गैरेजवरील तक्रारीच्या वादातून हा हल्ला झाला. सय्यद परिवाराच्या तक्रारीनंतर सीडको अतिक्रमण विभागाने तीन वेळा गैरेज तोडले होते. त्याचा राग मनात धरून आरोपींनी हल्ला केला. ही घटना घडली तेव्हा सय्यद कुटुंबातील काही युवक घरी होते. त्यावेळी रौफ रजाक पटेल (६०) याच्यासह अफनान पटेल, सफवान पटेल, नवमान मुनाफ पटेल आणि इतर आठ-दहा जणांनी सय्यद परिवारातील युवकांवर अचानक जीवघेणा हल्ला केला. भांडण सोडवण्यासाठी आलेल्या नौफिल हानीफ सय्यद (४०) यांनाही मारहाण आणि धमकी देण्यात आली. सैफ हानीफ सय्यद (२४), सलमान सुफियान सय्यद (१९) आणि सफवान करीम तिवारे (२७) हे गंभीर जखमी झाले आहेत. तळोजा पोलीसानी घटनास्थळी पंचनामा करून स्टीलच्या चाकूचे कव्हर जप्त केले आहे. मुख्य आरोपी रौफ पटेल याला अटक करण्यात आली असून इतर आरोपी फरार आहेत.

बीअरच्या दुकानातील लाखोंचा ऐवज चोरून कामगार पसार

पनवेल : नवीन पनवेल येथील किशोर पाटील यांचे ओएनजीसी गेटच्या बाजूला आर्यन बिअर शॉपी आहे. त्यांच्या बियर शॉपीमध्ये हिंशा सुनील सुतार हा काम करतो. २०२४ मध्ये त्याने बियरच्या विक्रीमध्ये अडीच लाखांची अपरातफर केली होती. त्यावेळी त्याने अपरातफर केल्याचे मान्य देखील केले होते. त्याने अपरातफरीची रक्कम पगारातून कापून घेण्यास सांगितल्याने त्याला पुन्हा कामावर ठेवण्यात आले होते. दरम्यान, किशोर पाटील हे शॉपवर आले असता त्यांना दुकानातील माल कमी वाटल्याने त्यांनी हिंशला शॉपवर येण्यास सांगितले होते. काही वेळांने त्याला पुन्हा फोन केला असता त्याचा फोन बंद लागला. त्याच्या वडिलांना फोन करून हिंशला लवकर शॉपवर पाठवा, असे सांगितले. मात्र, तो आलाच नाही. त्यांनी दुकानातील बियरचे पॅक बॉक्स चेक केले असता ते बॉक्स रिकामे होते. हिंशाने रिकामे बॉक्स पॅक करून ठेवले होते. शॉपमध्ये रजिस्टर व माल चेक करून पाहिले असता जवळपास ७ लाख १८ हजार रुपयांचा माल दिसून आला नाही. तसेच, ओपनिंगची ३० हजार रुपयांची रोख रक्कम देखील चोरून नेल्याचे लक्षात येताच हिंशा सुतार याच्या विरोधात पनवेल शहर पोलीस ठाण्यात गुन्हा दाखल केला आहे.

एटीएम कार्ड बदलून फसवणूक

पनवेल : खारघर सेक्टर १५ मधील नामदेव पाटील हे एटीएममध्ये पैसे काढण्यासाठी गेले होते. यावेळी एक अनोखळी व्यक्ती त्यांच्या जवळ येऊन उभा राहिला. त्याने काका लवकर पैसे काढा, असे बोलून त्यांचे पैसे निघत नसल्याने त्यांना बॅलन्स चेक करण्यास सांगितले. त्यांना मालग्यात गुंतवून त्यांच्या एटीएम कार्डची अदलाबदली केली आणि तो निघून गेला. त्यानंतर नामदेव पाटील यांनी एटीएममधून पैसे काढण्याचा प्रयत्न केला असता पैसे निघाले नाही. त्यामुळे त्यांनी बँकेच्या कर्मचाऱ्याला बोलावले. त्याने एटीएम कार्ड नामदेव यांचे नसल्याचे निर्दर्शनास आणून दिले. त्यानंतर त्यांच्या मुलाचा फोन आला आणि तुमच्या अकाउंट मधून २५ हजार रुपये कोणीतरी काढल्याचे सांगितले. त्यावेळी आपली फसवणूक केल्याचे लक्षात येताच त्यांनी खारघर पोलीस ठाण्यात तक्रार दाखल केली.

वीज समस्यांनी कर्जतकर बेजार

समस्या न सोडविल्यास आंदोलन छेडू

संघर्ष समितीकडून महाविरणला अल्टिमेटम

। कर्जत । प्रतिनिधी ।

कर्जत तालुक्यातील वीज समस्यांनी ग्राहक बेजार झाले आहेत. ग्राहकांच्या वीज समस्यांबाबत कर्जत तालुका वीज ग्राहक संघर्ष समिती आक्रमक झाली आहे. वीज समस्या सोडविण्यासाठी महावितरण कंपनीला अल्टिमेटम देण्यात आला असून वीज ग्राहक संघर्ष समितीने आंदोलनाचा इशारा दिला आहे. दरम्यान, वीज ग्राहकांची कोणतीही परवानगी न घेता स्मार्ट मीटर लावल्यास त्या ठेकेदारावर गुन्हा दाखल केला जाईल, असा इशाराही देण्यात आला आहे.

कर्जत तालुक्यातील शहरी

व ग्रामीण भागात वारंवार वीज खंडित होत असल्यामुळे सर्वसामान्य नागरिक, व्यापारी, हॉटेल व्यवसायिक, ऑनलाईन काम करणारे युवक, उद्योजक, फार्म हाऊस व्यावसायिक इत्यादींचे मोठे नुकसान होत आहे. विजेवरील उपकरणे खराब होत असून आर्थिक नुकसानही मोठ्या प्रमाणात होत आहे. याबाबत शनिवारी (दि.९) कर्जत महावितरण कार्यालयातील अधिकाऱ्यांसोबत वीज ग्राहक संघर्ष समितीची बैठक पार पडली. या बैठकीत गणपती उत्सवाच्या पार्श्वभूमीवर सर्व विजेची कामे तात्काळ पूर्ण करावीत, तसेच उत्सव काळात २४ तास अखंड

कर्जत शहराला २४ तास सुरळीत पाणी पुरवठा होण्यासाठी एक्स्प्रेस फिडर सुरू करणे. तसेच, याकामी पोल टाकताना योग्य ती खबरदारी घ्यावी, इत्यादी मागण्या करण्यात आल्या आहेत. जर असे झाले नाही तर तीव्र आंदोलन छेडू, असा इशाराही संघर्ष समिती कडून करण्यात आला आहे.

चौल-सोंडेपारातील बंद घरात चोरी

। रेवदंडा । प्रतिनिधी ।

अलिबाग तालुक्यातील चौल-सोंडेपार गावातील वातावरणाला २९ जुलैच्या सायंकाळी एका धक्कादायक घराफोडीने हादरा दिला आहे. आरती अनंत काटवी यांच्या ताब्यातील हे घर असून ते अज्ञात चोरट्यांच्या निशाण्यावर होते. घर बंद असल्याचा फायदा घेत चोरट्याने पाळत ठेवत योग्य संधी साधली आणि घरात प्रवेश केला. या घटनेमुळे परिसरात भीतीचे वातावरण निर्माण झाले आहे. रेवदंडा पोलीसांच्या माहितीनुसार, चोरट्याने सर्वप्रथम किचनची लाकडी झोप उघडली. खिडकीवरील लोखंडी गज जबरदस्तीने वाकवून आत

नजर असल्याचे पुन्हा स्पष्ट झाले आहे. स्थानिक ग्रामस्थांनी रात्रीची गस्त वाढविणे आणि पोलीसांच्या गस्त पथकांनी वारंवार हजेरी लावणे याची मागणी केली आहे. रायगड जिल्हा पोलीस अधीक्षक आंचल दलाल यांनी पदभार स्वीकारल्यानंतर जिल्ह्यातील गुन्हेगारांचे धाबे दणणाले आहेत. अनेक गंभीर प्रकरणांवर तात्काळ कारवाई करून त्यांनी कठोर पोलिसिंगची छाप निर्माण केली आहे. मात्र, चौलसारख्या गावांतील अशा चोरीच्या घटना रोखण्यासाठी पोलीसांनी अजूनही अधिक कोटकोर उपाययोजना राबवण्याची गरज असल्याची भावना नागरिक व्यक्त करत आहेत.

मुरुडमध्ये राखी कार्यशाळेचे आयोजन

मुरुड-जंजिरा : तालुक्यातील चोरे मराठी शाळेत सेवांगण फाऊंडेशनने राखी तयार करण्याच्या कार्यशाळेचे आयोजन केले. या मोठ्या पटाच्या शाळेतील मुलामुलींना राखी तयार करण्यासाठी लागणारे साहित्य फाऊंडेशनने स्वखर्चाने आणून, प्रात्यक्षिकांसह मार्गदर्शन करण्यात आले. यावेळी बाजारात विकत मिळणाऱ्या राख्या, त्यासाठी लागणारी सामग्री, खरेदी किंमत याचा तैलमिक तक्ता सादर करून विद्यार्थ्यांपुढे प्रात्यक्षिक सादर करण्यात आले.

● माणगावमधील इंग्रजी माध्यम शाळेतील विद्यार्थींनी पोलीसांना राखी बांधत रक्षाबंधन सण साजरा केला.

२४ तास आपल्या कामात व्यस्त असणाऱ्या पोलीसांना पीएनपी शाळेतील विद्यार्थींनी पोलीस ठाण्यात जाऊन राख्या बांधून रक्षाबंधन सण साजरा केला.

● २४ तास आपल्या कामात व्यस्त असणाऱ्या पोलीसांना पीएनपी शाळेतील विद्यार्थींनी पोलीस ठाण्यात जाऊन राख्या बांधून रक्षाबंधन सण साजरा केला. (छायाचित्र: समीर मालोदे)

कुत्र्यांपासून संरक्षणाची निवेदनाद्वारे मागणी

। कर्जत । प्रतिनिधी ।

नागरिकांना चोरापासून नव्हे तर कुत्र्यांपासून संरक्षण द्या, अशी म्हणायची वेळ आली आहे. याबाबत भिसेगावातील महिलांनी नगरपरिषद प्रशासनाला निवेदन दिले आहे.

कर्जत-भिसेगाव परिसरातील नागरिक मोकाट कुत्र्यांच्या सुळसुळाटाने त्रस्त झाले आहेत. रात्रभर भुंकणे आणि दिवसा वाहनधारकांच्या मागे धावणे, पादचार्यांवर गुरगुरणे या त्यांच्या दिनक्रमांमुळे नागरिक हतबल झाले आहेत. त्यामुळे नगरपरिषद प्रशासन आणि पशुवैद्यकीय विभागाने या कुत्र्यांचा त्वरित बंदोबस्त करावा, अशी मागणी भिसेगावातील महिलांनी नगरपरिषद आणि पोलीस ठाण्यात

जाऊन कार्यालयीन अधीक्षक रविंद्र लाड यांच्याकडे निवेदनाद्वारे केली आहे. जर वेळेत बंदोबस्त केला नाही तर १५ ऑगस्ट रोजी उपोषण छेडण्यात येईल, असा इशारा देखील नारीशक्ती संघटनेच्यावतीने करण्यात आला आहे. यावेळी ज्योती जाधव, सविता गावकर, नूतन शेख,

नारळफोडीची परंपरा श्रीवर्धनमध्ये कायम

श्रीवर्धन : येथे नारळी पौर्णिमेनिमित्त नारळफोडी खेळाची परंपरा आजही कायम आहे. यावेळी हौशी खेळाडू आपल्या खेळाची हौस समुद्र किनाऱ्यावर भागवताना दिसले. नारळी पौर्णिमेनिमित्त शुक्रवारी (दि.८) नारळाचे चोड व शेंडी काढून गोटा केलेला नारळ हातात घेत स्पर्धक नारळ घेऊन मैदानात नारळफोडी खेळासाठी उतरले. दोन खेळाडूंमध्ये वीस फुटांचे अंतर ठेवले जात असून समोरील स्पर्धकाकडे जमिनीवरून सरपटत सोडलेला नारळ समोरील स्पर्धक हातातील नारळाने फोडतो. खेळात फुटलेले नारळ प्रसाद रूपी देण्यात येतो.

आश्रम शाळेत भरला तिबोटी खंड्याचा वर्ग

। पनवेल । प्रतिनिधी ।

माणगावमधील वनवासी कल्याण आश्रम शाळेत बुधवारी (दि.६) पिटुकला पण अतिशय रंगीबेरंगी पण असा एक पक्षी आला. त्यामुळे शाळेच्या आवारात मुला-मुलींची हा पक्षी पाहण्यासाठी एकच गर्दी झाली होती. याबाबतची माहिती मिळताच माणगावचे वन्यजीव अभ्यासक शंतनु कुबेसकर यांना माहिती या आश्रम शाळेला भेट दिली. हा पक्षाची पाहणी करताच त्यांनी, हा पक्षी आपला जिल्हा पक्षी तिबोटी खंड्याचे पिळू असल्याचे सांगितले.

माणगावातील वनवासी आश्रम शाळेतील इयत्ता सातवी शिकत असलेल्या देवानंद नावाच्या विद्यार्थ्याने बुधवारी शाळेच्या व्हॉरंड्यात पडलेल्या रंगीबेरंगी पक्षाला सुरक्षितरित्या हातावर घेऊन शाळेचे अधीक्षक विलास देगावकर यांच्याकडे आणला.

आदिवासी मुला-मुलींना प्रचंड कुतूहल

त्यानंतर शाळेच्या आवारातच त्या पक्ष्याला त्वरित सोडण्यात आले. परंतु, दुसऱ्या दिवशी गुरुवारी (दि.७) हा पक्षी पुन्हा शाळेत आल्याने विद्यार्थ्यांसोबत शिक्षकांमध्येसुद्धा मोठ्या कुतूहलाचा विषय निर्माण झाला. देगावकर यांनी, आमच्या शाळेत शिकण्यासाठी नवीन पिटुकला विद्यार्थी आला आहे, त्याचा आज दुसरा दिवस, असे संबोधत माणगावचे वन्यजीव अभ्यासक शंतनु कुबेसकर यांना सांगितले. त्यानंतर कुबेसकर यांनी वनवासी कल्याण आश्रम शाळेस

पावसाळी दिवसांत तिबोटी खंड्या या पक्ष्यांचा विणीचा हंगाम असतो. दक्षिणेकडून हे पक्षी मुख्यतः स्थलांतर करून मोठ्या प्रमाणात कोकणात तसेच अगदी मुंबई ते गुजरातच्या सीमेपर्यंत उपलब्ध नैसर्गिक आवासांमध्ये येतात. वनवासी कल्याण आश्रम शाळेच्या आजूबाजूला त्याला मुबलक असा नैसर्गिक अधिवास उपलब्ध आहे. त्यामुळे तो या ठिकाणी आला असावा, अशी माहिती माणगावचे वन्यजीव अभ्यासक शंतनु कुबेसकर यांनी दिली.

त्वरित भेट दिली. त्यांनी विद्यार्थ्यांनी सुरक्षितरित्या एका खोक्यामध्ये ठेवलेल्या पक्ष्याला बाहेर काढत पाहणी केली असता हा पक्षी तिबोटी खंड्याचे अपरिपक्व पिळू असल्याचे सांगितले. तसेच, हे पिळू

महाविद्यालयच्या जागेचे भूमिपूजन

चिरमेर : उरणच्या ग्रामीण भागातील विद्यार्थ्यांना कला, वाणिज्य व विज्ञान शाखेतील महाविद्यालयीन शिक्षण शहरात न जाता ते आपल्या नजीकच्या चिरमेर सारख्या गावात घेता यावे. यासाठी खारपाटील बंधूंनी या महाविद्यालयाचे हाती घेतलेले कार्य अतिशय चांगले आहे. उद्योगपती पी.पी. खारपाटील यांच्या वाददिवसाचे औचित्य साधून, पी.पी. खारपाटील एन्सुकेशन सोसायटीच्या पशुहाम धाकू खारपाटील महाविद्यालयाच्या नवीन इमारतीचा भूमिपूजन सोहळा शुक्रवारी (दि.८) पार पडला. या निमित्ताने पी.पी. खारपाटील यांचा जीवन प्रवास उलगडणाऱ्या 'पांडुरंग वारी' या पुस्तकाचे प्रकाशन मान्यवरांच्या हस्ते करण्यात आले.

झुंडगिरीचा, गुढहेगारांचा गौरव करणारे राजकारण!

देवेंद्र फडणवीस किंवा भाजपा यांनी गुंडगिरी पोसली आहे, किंवा गुन्हेगार आणि गुंडाना हेच पक्षप्रवेश किंवा पाठिंबा देतात असे बोलणे एकांगीपणाचे होईल सर्व पक्ष थोड्याफार प्रमाणात अशा प्रकारे सत्ता कारणासाठी राजकारण करतांना दिसतात. स्वतः देवेंद्र फडणवीस आपली राजकीय प्रतिमा नेहमी चांगली ठेवूनच आहेत. त्यांनी आपल्या छवी काटेकोरपणे चांगली राहील याची व्यवस्था केली आहे.

का? अशी शंका निर्माण झाली आहे. या शंकेला दुजोरा सहज देता येईल अशी स्थिती सुद्धा सहज दिसते आहे. त्यासाठी संशोधन करण्याची गरज नाही. देवेंद्र फडणवीस किंवा भाजपा यांनी गुंडगिरी पोसली आहे, किंवा गुन्हेगार आणि गुंडाना हेच पक्षप्रवेश किंवा पाठिंबा देतात असे बोलणे एकांगीपणाचे होईल सर्व पक्ष थोड्याफार प्रमाणात अशा प्रकारे सत्ता कारणासाठी राजकारण करतांना दिसतात. स्वतः देवेंद्र फडणवीस आपली राजकीय प्रतिमा नेहमी चांगली ठेवूनच आहेत. त्यांनी आपल्या छबी काटेकोरपणे चांगली राहील याची व्यवस्था केली आहे. पण राज्याचे मुख्यमंत्री आणि त्यांनी तोडफोड करून इतर पक्षांना आपल्याबरोबर ज्यांना पावन केले. त्यांच्या कृती आणि उक्तीला जबाबदार राहिले

पाहिजे. विधिमंडळात गोंधळ घालणारे, अध्यक्षਾਂच्यासमोर आचरटपणा करणारे, सभागृहात उड्या मारणारे, जवळपास सर्वच पक्षाच्या सदस्यांचे कर्तृत्व नोंदले गेले आहे. फक्त एकाच कोणत्या पक्षाला किंवा पक्षनेतृत्वाला याबाबत दोष देता येत नाही. पण समाजकारणाच्या आणि राजकारणाच्या नावाखाली सर्वांना जास्त उलाढाल्या ज्यांनी केल्या आहेत त्या भाजपाच्याबाबत व दस्तुरखुद्द देवेंद्र फडणवीस यांचे कर्तृत्व उजळून की झाकाळून गेले आहे. काय बोलवे याबाबत जनता सभ्रमित आहे.

अलिकडचे राजकारण हे केवळ सत्ताकारणासाठी आहे यामुळे असे होत आहे का? याचा विचार राजकीय धुरिणांना करणे भाग आहे. सत्ता स्थापनेसाठी तोडा फोडा जोडा राजकारण करणे भाजपाला अपरिहार्य होते म्हणून राज्यातल्या दोन बड्या पक्षांमध्ये फूट पाडून

राजकारणाची प्रयोग फडणवीसांनी यशस्वी केला पण गड जिंकून पक्षात सिंह न ठेवता उगाचची कोल्हेकुई सुरू आहे. याचा भुईद भाजपा सहीत मार्गदर्शक राष्ट्रीय सेवासंघाच्या विचारसरणीला पडतो आहे याचे भान पक्षाच्या आणि संघाच्या नेतृत्वाला येणार की नाही याबाबत आता शंका वाटते आहे. देवेंद्र फडणवीस दुसऱ्यांदा मुख्यमंत्री झाले आहेत या अगोदरची कारकीर्द त्यांचे नेतृत्व उजळवणारे होते. आता ज्या पद्धतीचे सत्ताकारण, आघाडीचा धर्म पाळण्याची उठावे आणि तोडाफोडीचे गड सामावून घेण्याचे राजकारण महाराष्ट्राची प्रतिमा कलंकीत करीत आहे. सत्ताकारणाच्या शिरोमणीने मांडलेला उच्छाद, राणा दाम्पत्य यांची चढाओढ करणारी चळवळ, गोपीचंद पडळकर, फ्री स्टाईल बॉनसर, संजय गायकवाड, थेट बेडरूमपर्यंत पैशांचा व्यवहार पारदर्शकतेने कॅमेऱ्यासमोर करणारे संजय शिरसाट निंदनीय कृत्य शिरोमणी संजय राठोड, संतोष बांगर, बाणेदार नेता श्री. रामदास कदम जे बाणेदारपणे सांगतात की आहे माझ्या पत्नीच्या नावे डान्सबारचा परवाना, त्यांचे पाठराखण करणारे त्यांचे नेते एकनाथ शिंदे, भर सभागृहात थेट प्रक्षेपण होत असतात. रमीचा डाव रंगवणारे माणिकराव कोकाटे मद्यसंबंधित परवाने एका दिवसात मिळणारे संदीपान भुमरे अशा अनेक शिरोमणी आपल्या कार्यकर्तृत्वाने कलंकित होताना महाराष्ट्र पाहतो आहे. स्वच्छ प्रतिमेचा उदोउदो करणारा भाजपा सारखा पक्ष मात्र अगतिकपणे की चाणाक्षपणे हे पाहतांना दिसत आहे. सुरुवातीच्या या युतीच्या आधाऱस्त्हांनांनी सर्वस्वी अजित पवार, एकनाथ शिंदे यांनी आमच्याच पक्षातल्या सदस्यांचीच कृष्णकृत्येच कशी समोर येतात असा सूर लावला होता पण तो

लगेचच हा सुरू एका लयबद्धधीत कालवशा झाला. कठोर शिस्तीच्या अजितदादांनी मवाळपणे, एकनाथ शिंदेनी हुशारीने आपआपल्या पक्षांतल्या सदस्यांना सांभाळून घेतले. थोडेफार समज देऊन शुद्ध करून घेतले. बेबंद वर्तन करणाऱ्या सदस्यांना कारवाई का करीत नाही याचे कारणसुद्धा या राजधुरिणांनी दिले आहे. काय तर म्हणे विरोधकांची मागणी मान्य केल्यासारखे होईल! या सर्वांचे नेतृत्व करणारे देवेंद्र फडणवीस अगतिकपणे की संघीसाधू पद्धतीने गप्प आहेत. राज्यात होणाऱ्या स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या निवडणूका याच बहुदा याचे कारण असावे. आता युतीला बाधा पोहचवून सर्वव्यापी सत्ता मिळविण्याचे भाजपाचे मनसुबे यामुळे नाऊमेद होतील. असे जाणकार मत व्यक्त करतात. भाजपाची राजकारण करण्याची पद्धत फार पूर्वापार अशी नव्हती. तोडाफोडा, आयाराम गयाराम कृती सर्वच पक्षात होतीच.

पक्षकार्यासाठी, पक्षप्रवेश केले जात होते. आता पक्षप्रवेश, पक्षांची तोडफोड सत्ताकारणासाठी केली जात आहे. भाजपाने स्वच्छताकेंद्र काढले आहे. जुना दो नया लो! अंरर आओ दाग धब्बे गायब! अशा काही स्किम सुद्धा काढलेल्या आहेत असे दिसून येते आहे.

मजेदार गोष्ट आहे की राजकारणात जनतेला किती कमी लेखले जाते याचा हे उदाहरण आणि पुरावा ठरेल असे सहज दिसले. एकनाथ शिंदे भाजपा जवळ जाण्याअगोदर भाजपाबाबत, देवेंद्र फडणवीस यांच्या बाबत काय बोलत होते. फडणवीस अजितदादांना तुरुंगात टाकणार होते, त्यांचे स्थान ऑर्थर रोड जेलमध्ये आहे असे जाहीर सांगत होते. आणि त्यांना पावन करून अर्थमंत्रीपद दिले. उपमुख्यमंत्री केले. नाशिकमधील कार्यकर्तृत्ववान बडगुजर यांच्या मागे फडणवीस हात घुवून पाठी लागले होते. त्यांची एसआयटी चौकशी

करणार होते. त्यांच्यावर २९ गुन्हे दाखल असून त्यांच्याबाबत कारवाई करता करता त्यांना भाजपात सामावून घेण्याची कार्यवाही सुरू केली. बडगुजर पावन झाले. अनेक नावे घेता येईल ज्यांना भाजपाने त्यांच्या गुंडगिरीला गुन्हेगारीला पक्षात प्रवेश देऊन पावन करून घेतले आहे. वाल्याचा वाल्मिकी होऊ नये अशी वृत्ती नाही पण एखाद्या वाल्याचा वाल्मिकी होईल असा विश्वास खरा ठरेल सुद्धा! पण येथे वाल्याला शोधायचा, वाल्याची टीम तयार करायची केवळ सत्ताकारणासाठी ते पावन झाले असे जाहीर म्हणायचे या वृत्तीचे करायचे काय? लॉन्ड्री कपड्यांचे डाग काढून स्वच्छ करते पण इथे राजकारणाखाली वेगळीच लॉन्ड्री चालू आहे. येथे मळलेले स्वच्छ होत नाहीच याऊलट मलीन प्रतिमा नेतृत्व गुण समजून त्यांना पावन केल्याचे जाहीर केले जात आहे.या अगोदर भाजपाच्या पक्षनेतृत्वाने अनेक गुंडगिरीच्या गुन्हेगारांच्या कृष्णकृत्यांना आव्हान दिले आहे.

महाराष्ट्रभरात त्याची उदाहरणे आहेत परंतु आता त्याच पक्षाच्या गुंड पुंड नेत्यांशी भाजपाने सलगी वाढवली आहे. काल ज्यांच्या टिकेला धार आणणारी व्यक्तीमत्वे आज भाजपाचे सत्ताधारी सोबती आहेत परंतु ही स्थिती कायम राहणार नाही. उद्या सत्ताकारणासाठी एकत्र आलेली साधन शुचिता न पाळणारी, राजकारणाची नितीमूल्ये पायदळी तुडवणारी, जनतेचा अनादार करणारी, जनप्रक्षोभाला कारण ठरल्याशिवाय राहणार नाही. उद्या जेव्हा भाजपाच्या वाट्याला जनप्रक्षोभ, उनउपेक्षा वाट्याला येईल तेव्हा पावन करून घेणारी लॉन्ड्री, स्वच्छताकेंद्र पूर्णपणे कलंकित मलीन झालेले दिसले. सत्तास्थापनेसाठी खूप कालावधी खर्च होतो. पण ती टिकवण्यासाठी योग्य नितीधोरण राबवण्याचे कष्ट उचलावे लागतात. जनतेच्या कष्टाला, जनतेच्या भल्यासाठी भाजपाला हे भान कधी येईल याची वाट पहायला पाहिजे. **

बॅनरबाज कॉमेडी तडका

माणसाला स्वतःची जाहिरात करण्याची खूप सवय झाली आहे. अगदी जन्माला आल्यापासून जी जाहिरात बाजी सुरू होते ती अगदी शेवटपर्यंत आला जन्माला बनवला बॅनर. एक वर्षाचा झाला बनवला बॅनर दोन वर्षाचा झाला पाच वर्षाचा झाला दहा वर्षाचा झाला बनवला बॅनर. हे बॅनर बनवण्याची इतकी सवय झाली आहे की कुणाचे किती आणि कुठले बॅनर बनवावे याच्यावर नियम बनवण्याची परिस्थिती निर्माण झाली आहे. आता हेच पहा ना. थोड्याच दिवसात आपल्या लाडक्या गणरायाचे आगमन होईल. सगळीकडे प्रसन्न वातावरण असेल. आपल्या लाडक्या बापाच्या स्वागताचे चोहोरीकडे बॅनर लागलेले असतील. सगळीकडे सुस्वागतम सुस्वागतम असे स्वागताचे बॅनर असतील. सगळीकडे सुमधुर भक्ती गीते लावलेली असतील. साग्र संगीत चालू असेल त्या कर्णमधुर भक्ती गीतांसोबत हे बॅनर पाहताना मन प्रसन्न होऊन जातं. या आल्हाददायी वातावरणांमध्ये सगळीकडे गणरायाचे सुंदर आणि मनमोहक रूप दिसणार आणि मध्येच एखाद्या बॅनरबाजाचा मवताचा बॅनर येणार.

‘आप्पा तुम्हाला आज दहा वर्षे झाली. तरीमुद्दा तुम्ही आमच्या हृदयात आहात.’ आता हा आप्पा जेव्हा जिवंत होता पाच मिनिटे सुद्धा त्याच्यासोबत गप्पा नाही मारल्या. कधी याचा एक टप्पा होतो याची वाट पाहिली. आणि बॅनर लावलाय तुम्ही अजूनही आमच्या हृदयात आहात. बरं या आपणां कधी कुणाला पाच रुपयाचा चहा नाही पाजला. त्याचे दहा ठिकाणी बॅनर लावलेत. गावभर दिंडोरा पिठायचं चालू आहे. हे बॅनर बघून कित्येक जण तर म्हणतात, बरं झालं टपकला लवकर लय खडूस होता म्हातारा. अशी तन्हा.

दुसरा एक बॅनर येतो कैलासवासी पोपटदाव तात्या यांचे वयाच्या १०७ व्या वर्षी निधन. ओर अजून त्यांना किती जगायचं होतं शंभरी पार केली की. पण तुम्ही मात्र जाहिराती सोडू नका. बरं त्या फोटोमध्ये तात्याचं हातभर

दात बाहेर. बटाटे एवढे डोळे. त्याला फोटोत बघून घाबरायला होतंय. प्रत्यक्ष बघितलं तर एखाद्याला अर्टक यायचा. आणि हे बॅनर वर म्हणतोय अल्पशा आजाराने निधन. ज्याचं समाजामध्ये नाव आहे समाजासाठी काहीतरी भरीव कार्य केले आहे त्यांच्या सन्मानार्थ लावा की बॅनर. पण ज्यांना चाळीत कुणी विचारेना आणि याचे गावभर बॅनर लावलेत.

कुणी कुणी गाडीवर सुद्धा एक लाइन लिहित असतो. आजोबांची कृपा. म्हणजे याला आजोबाने पैसे दिले तेव्हा यानं गाडी घेतली. पण नातवाच्या कूपेने गाडी घेतली असं कधी कुठल्या आजोबांनी नाही लिहिलं. नातवाची कृपा होऊ द्या की आजोबांवर कधीतरी. घराचं नाव असतं शांती निवास. अन् चोवीस तास घराबाहेर कुत्रं भुंकतेय. बोंबला तेच्या आयला. कधी कधी हे बॅनर अशा ठिकाणी लावतात तर कुत्रे त्याचा पुंरूप वापर करतात. एकदा लावलेला बॅनर घरातला दुसरा टपकायची वेळ आली तरी काढला जात नाही. इतकं खूळ या बॅनरबाजीचं. खंरत जाणारा कधीच म्हटला नसेल माझे बॅनर लावा म्हणून तो निघून गेला. खंर तर हा मागेच जगाला दाखवून देण्याचा प्रयत्न करतात की

आमचा किती जीव होता त्यांच्यावर. कुणी कुणी तर कुत्र्या मांजराचे बॅनर लावतात आणि म्हणतात हरवला आहे शोधून देणाऱ्यास योग्य बक्षीस दिले जाईल. भक्तानी गणपती बघायचे का यांचे कुत्री मांजर शोधायची. कुत्र्या मांजरांचे शोक चे बॅनर सुद्धा कधी कधी बघायला भेटलेत. लोक खुशीने आनंदाने बाहेर फिरायला निघालेले असतात आणि हे म्हणतात आमच्या दुःखामध्ये सामील व्हा. सार्वजनिक ठिकाणी बॅनरबाजी केली म्हणजे अर्थ काय घ्यायचा. ज्यांना वाचता येत नाही त्यांना इथे फायदा होतो. त्यांच्यासाठी सगळं सारखेच.

सणसुदीचे दिवस असतील सगळीकडे छान आणि प्रसन्न वातावरण असेल तेव्हा या मयताचे बॅनर लावावे की नाही याचा विचार करण्याची खंरत गरज निर्माण झाली आहे.

शि. द. फडणीस यांनी संपूर्ण आयुष्य कलेसाठी समर्पित केले. वयाची शंभर वर्षे पूर्ण केल्यानंतर सत्कार समारंभातील भाषणातही त्यांनी मस्त टोलेबाजी केली आणि वय हा केवळ एक आकडा असल्याचे दाखवून दिले. त्यांच्या चित्रांबद्दल बोलायला ‘निर्विश अभिव्यक्ती’ एवढेच शब्द पुरेसे आहेत. उत्तम रेषा, उत्तम आणि प्रसन्न रंगसंगती आणि त्यातून पुढे येणारा विनोद ही त्यांची बलस्थाने आहेत.

शि. द. फडणीस यांना ओळखत होतोच पण, १९९२ मध्ये परिचय झाला आणि हळूहळू ओळखीचे रूपांतर स्नेहामध्ये झाले. अनेक वेळी, अनेक प्रसंगी आम्ही भेटलो. भेटत राहिलो. कामानिमित्ताने वा त्यांच्या वाढदिवसाच्या निमित्ताने भेटीगाठी वाढत राहिल्या. माझ्या एका कॅलेंडरचे प्रकाशन त्यांच्या हस्ते झाले. त्यांच्या हस्ते मला ‘गानवर्धन’चा पुस्तकारही देण्यात आला होता. या सगळ्यातून स्नेह वृद्धगत होत गेला.

मी फोटोसेशन केले तेव्हा ते ९४ वर्षांचे होते. त्यामुळे मला प्रकर्षाने त्यांच्यातील काही स्वभाववैशिष्ट्ये अनुभवायला मिळाली. त्यातील एक लखलखीत उठून दिसलेली बाब म्हणजे त्यांचा व्यवस्थितपणा. कलाकार म्हटल्यानंतर गबाळा राहायला हवा, लहरी असायला हवा, त्याने चित्रविचित्र कपडे घातले पाहिजे, कानात-गळ्यात काही घातले पाहिजे, केस वाढवून रबर लावले पाहिजे... असा एक विचार असतो. पण अशा कोणत्याही प्रकारचा दिखावा नसूनही ते इतके मोठे कलाकार आहेत! फोटोसेशनला आले असता त्यांनी स्वतः आपले फोल्ड करून आणलेले इझल लावले. खरे तर ते सहाय्यकाकडून हे काम करवून घेऊ शकले असते. माझ्याकडील कोणाला, ‘एवढे करून द्या’ असे सांगू शकले असते. पण ९४ वर्षी त्यांनी हे काम स्वतः केले. दिलेल्या म्हणजेच बरोबर चार वाजता ते स्टुडिओत हजर होते. इथेही कलाकार वक्तशीर नसतात, हा समज त्यांनी खोटा ठरवला. कारण सहसा कलावंत आपला लहरीपणा दाखवण्यासाठी, वेगळेपण समोर मांडण्यासाठी बरेच आढेवेढे घेतात. काम होईल की नाही माहिती नाही, तुम्ही सातत्याने पाठपुरावा करा, असे ते अगदी सहज म्हणून जातात. पण शिंदं याला अपवाद आहेत. बाहेरच नव्हे, तर घरातही त्यांचा हा वक्तशीरपणा, टापटीप अनुभवायला मिळते. त्यांच्या दाराची बेल वाजवली की कधी ते तर कधी त्यांची पत्नी दार उघडवायच्या. आतमध्ये

 सतिष पाकणीकर

जातात लक्षात यायचे की ते बाहेर जाण्यास निघाले आहेत. इतके ते तयार होऊन बसलेले असायचे. एकदा मी त्यांना विचारलेही होते की, तुम्ही बाहेर निघाला असाल तर लगेच निघतो. तेव्हा त्यांचे उत्तर होते, ‘नाही; आम्ही कुठेच निघालेलो नाही. घरातच आहोत...!’ घरातही इतके टापटीप राहण्याची त्यांची सवय भावणारी आहे.

शंभर वर्षे वयातही मनाने तरुण असणारा हा चित्रकार आहे. समोरच्या माणसाचे शांतपणे ऐकून घेत, त्याच्या पातळीवर उतरून बोलत, त्याचे काय नवीन चालले आहे हे जाणून घेत गप्पा फुलवणे त्यांना आवडते. आजही कधी त्यांना फोन

केला की, नवीन काय चाललंय, हाच त्यांचा प्रश्न असतो. मुख्य म्हणजे ते दाखवत असणारी समयसूचकता उल्लेखनीय वाटते. एखाद्या प्रसंगाला साजेसे बोलण्यात त्यांचा हात धरु शकणारे फार थोडे लोक बघायला मिळतील. इथे एक किस्सा सांगतो. ९४ व्या वर्षानिमित्त त्यांचा सत्कार केला

कला आणि कल्पना यांचा संगम

- चारुहास पंडीत, प्रसिध्द व्यंगचित्रकार

त्यांची चित्रे बघताना नेहमीच एक आल्हाद जाणवतो. कामाचे हेदेखील एक वैशिष्ट्य म्हणता येईल. त्यांनी तांबडा वा पिवळा असे भडक रंग वापरले तरी डोळ्याला खुपत नाहीत, कारण आसपास वापरलेल्या रंगांनी निर्माण केलेले वातावरण चित्र आल्हाददायक करते. त्यात कठोरपणा नावालाही राहात नाही. त्यांच्या चित्रातील आकाराही साधे आहेत. इंग्रजीतला ‘सपलीफाईंड’ हा चपखल शब्द यासाठी योग्य ठरेल. पण असे असले तरी चित्रातील प्रत्येक आकार आपले म्हणणे ठसठशीतपणे मांडत असतो. तो या अर्थाचे की, त्यांनी चितारलेली कोणतीही फिगर ताठ, सरळ उभी असलेली दिसत नाही. त्यात एक लय असते. शिंदंच्या चित्रातील ही लयही फार महत्त्वाची वाटते, कारण त्यामुळेच त्यांचे चित्र अत्यंत आकर्षक दिसते. खेरीज एखाद्याने चित्र कसे बघावे, या दृष्टीने त्यांनी चित्रांची मांडणी केलेली दिसते. म्हणजेच मुख्य विषय काय, तो चित्रात कशा पद्धतीने यायला हवा याचा विचार करूनच त्यांनी चित्र काढलेले असते. यामुळेच बघणाऱ्याला ते कसे पहावे, याची दृष्टी मिळते. चित्रांची नक्कल करणे, हुबेहुब चित्र साकारणे हे प्रकार या क्षेत्रात अगदी सर्रास घडतात. असे असताना शिंदंच्या स्टाईलची कॉपी फारशी दिसत नाही, हेदेखील एक वैशिष्ट्य वा वेगळेपण म्हणावे लागेल. याचे कारण म्हणजे त्यांच्या चित्रांमध्ये असणारा सोपेपणा हेच खूप अवघड काम आहे! शेवटी हास्यचित्र म्हणजे कला आणि कल्पना यांचा संगम असतो. एखाद्याकडे युमती कला असून उपयोग नसतो. एखाद्याकडे कल्पना आहे पण कला ती पोहचवू शकत नसल्यास उपयोग नसतो. या दोन्हीचा समतोल साधला जातो तेव्हाच एक सकस कलाकृती तयार होते आणि अनेक वर्षे टिकून राहते. हा समतोल शिंदंच्या चित्रांमध्ये पहायला मिळतो. कल्पनाचित्रामध्ये पूर्णपणे उमटलेला दिसते. म्हणूनच त्यांची चित्रे आजही लक्षवेधी ठरतात.

हवेची लहर आल्यासारखे वाटते आणि अगदी याच पद्धतीने ‘मोहिनी’च्या अंकांमधील शिंदंचे ते चित्र पाहून हसू येते. इतक्या वेळा बघूनही त्याची खुमारी कमी होत नाही. अर्थातच हे वर उल्लेख केलेल्या सगळ्या गुणांमुळे घडले आहे. त्यांनी संपूर्ण आयुष्य कलेला समर्पित केले. अगदी वयाची शंभर वर्षे पूर्ण केल्यानंतर केल्या गेलेल्या सत्कार समारंभातील भाषणातही त्यांनी मस्त टोलेबाजी केली आणि वय हा केवळ एक आकडा असल्याचे दाखवून दिले. यावेळी त्यांनी कोल्हापूरच्या आठवणी काढल्या. तेथे दोन गोष्टींचा पाठपुरावा केला जातो, एक म्हणजे चित्रकला आणि दुसरी तालीन.. असे म्हणत ते पुढे म्हणाले, मी दोन्ही करण्याचा प्रयत्न केला. पण त्यातील एकच जमले. काय जमले हे तुम्हाला माहिती आहे, असा पंच त्यांनी टाकला. वयाच्या शंभराव्या वर्षी हातात कागद न घेता हजारएक लोकांसमोर बोलणे आणि बोलताना प्रत्येकाला हसवत ठेवणे ही फार मोठी गोष्ट आहे. शिंदंना ती साधली आहे. इथेच मनःपूर्वक अभिर्नंदन आणि अनेकानेक शुभेच्छा.

(शब्दांकन: स्वाती पेगवे)

कोकणच्या दशावतारी बालगंधर्वांची अकाली एक्झिट...

कोकण म्हणजे नुसता निसर्ग नव्हे तो एक सजीव श्वास आहे, ज्यामध्ये मातीतून येणारा घाम, लोककलेतून झरझरपणाने भावनांचा झरा, आणि गाभाऱ्यापर्यंत भिडणारी पारंपरिक ओळख साठलेली आहे. या कोकणच्या मातीचा सर्वात झळझळीत ठसा म्हणजे दशावतारी नाट्य कला.

ही कला केवळ मनोरंजन नव्हे ती भक्ती, परंपरा, अध्यात्म आणि अभिव्यक्ती यांची चैतन्यमयी सांगड आहे. पौराणिक कथांचा आधार घेऊन, लंगार नृत्य, गायन, संवाद, विनोद आणि रंगीत वेशभूषेने नटलेले हे दशावतार नाट्य कोकणातील जनजीवनात जणू श्वासासारखं मिसळलेलं आहे.

विशेषतः तळकोकणातील सिंधुदुर्ग जिल्ह्यात, दशावतार ही लोकसंस्कृतीची आत्मा मानली जाते. एकेकाळी घराघरांतून ही नाट्यसंस्कृती ऐटीनं वावरत होती.

या परंपरेतील एक तेजस्वी दीपक म्हणजे प्रशांत रामचंद्र मेस्त्री. अभिनय, गायन, नृत्य, वेशभूषा आणि संवादफेक यांचं सुसंगत मिश्रण म्हणजे प्रशांत यांचा रंगमंचावरचा अविष्कार. त्यांनी साकारलेल्या स्त्रीभूमिका म्हणजे अभिनयाचे विद्यापीठ होते द्रौपदी, कुंती, देवयानी, तारा, पार्वती या सर्व भूमिका त्यांनी इतक्या आत्मसात केल्या होत्या की प्रेक्षक त्यांच्या भावनांच्या लाटांमध्ये न्हालेलं पाहायला मिळायचे.त्यांच्या अभिनयातील सौंदर्य हे केवळ शरीरप्रदर्शनात नव्हतं, तर त्यातील मनोवृत्ती, मूक अश्रू, आणि विनम्र हतबलतेत होतं.

रंगमंचावर ते जेव्हा दुःख साकारायचे, तेव्हा प्रेक्षकांच्या डोळ्यातून अश्रू वाहायचे. त्यांच्या आवाजातील कंप आणि सुरांतील सोज्वळपणा हे त्यांच्या अभिनयाचा एक वेगळंच चैतन्य देत असे. शालेय वयात सरस्वती पूजनसारख्या कार्यक्रमांतून सुरुवात करून, प्रभाकर पारसे कर नाट्यकंपनीत लहान भूमिकांपासून अभिनयाची पायाभरणी केली. आणि पाहता पाहता दशावतारी नाट्यविश्वातील स्त्रीभूमिकांचा नटसम्राट म्हणून नावारूपाला आले.

मानसून महोत्सवात सादर झालेलं द्रौपदी वस्त्रहण नाटकात त्यांनी नेसलेल्या ३५ डांड्या याचा अभिनय इतका प्रभावी होता की तो प्रसंग दशावतारी इतिहासात

अजरामर ठरला.

या पारंपरिक कलेत, जेव्हा फार कमी मानधन मिळतं, तिथे कलावंतांना हौस आणि तळमळीच्या जोरावर काम करावं लागतं. प्रशांत

धनंजय शेठये

मेस्त्री हे त्याचे सर्वोच्च उदाहरण होते.

त्यांनी कधीही या कलेचा व्यवसाय केला नाही, तर तिला आपले जीवनकार्य मानले होते.

स्त्री भूमिका साकारताना लागणाऱ्या शरीरभाषेपासून (कायिक अभिनय), संवाद फेक (वाचिक अभिनय), ते मुख्याभिनय, नेपथ्य आदींचं प्रत्येकीचं बारकाव्यानं चिंतन त्यांनी केले होते. ही तळमळ म्हणजेच त्यांची खरी विद्याशाखा होती. महादेव लोक, आप्पा दळवी यांच्यासारख्या अभिनय सम्राट अभिनयाचे सच्चे अनुयायी असलेले प्रशांत, त्यांचे नाव उच्चारले की अभिनय समृद्धी आठवते.

दशावतारी नाट्यकला एक झळाळता वारसा दशावतार म्हणजे केवळ

रामायण-महाभारत सांगणारी कला नव्हे, तर ती काळाच्या प्रवाहात देखील कोकणातील समाजाचं भावविश्व जपणारी परंपरा आहे. कोकणातील ‘‘मंदिरांतील देवभूमिका, गावजत्रा, सण-उत्सव ‘‘ यात दशावतारांचे प्रयोग म्हणजे श्रद्धेचा सोहळा असतो.

यातील रंगपंचमी, निवृत्ती, विनोदप्रधान ‘शाहीर’ या सगळ्यांचा समावेश करणारी बहुआयामी लोककला कोकणात आजही टिकून आहे, आणि ती जगते प्रशांत मेस्त्री यांच्यासारख्या समर्पित कलावंतांमुळेच.

दशावतारी नाट्य हा एक चलितधार्मिक उत्सव आहे. अनेकदा या नाटकांत रात्रीपासून पहाटेपर्यंत सादरीकरण चालतं. प्रेक्षक झोपही घेत नाहीत. इतकी ती एक जीवंत गोष्ट असते. अशा वातावरणात अभिनय करणं हे फक्त काम नाही ती भक्ती असते.

एक काळ संपला...

प्रशांत मेस्त्री यांचं निधन केवळ एका कलाकाराचं निधन नव्हे ती दशावतारी रंगभूमीच्या एका संपूर्ण पर्वाची एक्झिट होती. आज त्यांनी घेतलेली ही अचानक एक्झिट कोकणच्या नाट्यविश्वावर गडद सावली सोडून गेली आहे.

त्यांच्या जाण्याने फक्त एक कलाकार नाही गेला, तर एक सांस्कृतिक दीप मालवला गेला.

प्रशांत मेस्त्री यांचा सहजसुंदर अभिनय, सुमधुर गायन, सौंदर्यपूर्ण अभिव्यक्ती, आणि पारंपरिकतेचा अभिमान हे सगळं दशावतारी परंपरेच्या काळजात आजही धडधडत आहे.

त्यांच्या आठवणी त्या हसऱ्या डोळ्यांत, त्या नटलेल्या मंचावर, त्या उंबरठ्याशी उभ्या असलेल्या द्रौपदीच्या पदन्यासांत आजही जीवंत आहेत.

‘प्रशांत मेस्त्री कोकणच्या रंगभूमीतील खऱ्या बालगंधर्वाला सशब्द श्रद्धांजली!’

गावाची बखर सांगणारे

‘‘नाव नसलेलं गाव’’ ही अँड. विलास कृष्णाजी नाईक यांची, सामाजिक कादंबरी संवेदना प्रकाशनने प्रकाशित केली आहे. या कादंबरीला महाराष्ट्र शासनाचे निवृत्त पुराभिलेख संचालक डॉ. भास्कर धाटावकर यांची वेधक प्रस्तावना लाभली आहे. या कादंबरीत लेखकाने निर्जीवात प्राण फुंकले आहेत. कोकणची पार्श्वभूमी असलेल्या एका गावाची कहाणी यातून उलगडते आहे. लेखकाने आपले ‘मनोगत ’ मांडले आहे. त्यामध्ये असे म्हटले आहे की, या कहाणीला अंत नाही. त्याम

जी ‘साकव’, या पहिल्या आत्मकथनात, स्वतःची ओळख नाव नसलेल्या गावाचा स्वर्गवासी इतिहासपुरुष अशी करून दिली आहे. सत्तरीच्या वयाच्या साकवाची कहाणी, माजी सभापती आबा भोसले, तरुण मुलांना सांगतात. श्रावणात ओढा दुथडी भरून वाहायचा. त्यावरून जाण्यासाठी केलेला लाकडी पूल म्हणजे साकव. ओढा पार करण्यासाठी मोठ्या झाडांची खोडे, लाकडे आडवी ठेऊन त्यावरून चालत जाण्याची सोय केली जाई. तो मनेही जोडत होता. तीन-चार वर्षांनी साकवाचे पुनरुज्जीवन करावे लागे. साकव ओलांडताना कधी अनर्थ घडे. शिऱ्याने ओढ्यात पडलेल्या एका पोराला, वाहून जाताना धाडसाने वाचवले होते. साकवावरून जाणाऱ्या लहान मोठ्या माणसांच्या, होळीच्या माळावर जाणारी बहिरीची गावदेवीची पालखी यांच्या स्मृती साकवाने जपल्या होत्या. दिवाळीत विकासचा बाबा, तहसीलदार म्हणून बदलून आलेला असतो. या कडक माणसाची आठवणही साकवाने जपली आहे. यामामलेदारांने गावातील एक पडके, दुर्लक्षित घर दुरुस्त करून आपलेसे केले होते. गावासंबंधीच्या अन्य सणांच्या आठवणींची या साकवाने सांगितल्या आहेत.

मी जेलमधली शाळा!, या लेखात, पूर्वीच्या इंग्रजांच्या काळातील तुरुंगाचे नंतर शाळेत झालेल्या रूपांतराची दीर्घ कहाणी वाचावयास मिळते.

चौथीपर्यंतचे शाळेचे वर्ग तेथे भरत होते. कालांतराने कोंडावर तालुक्याची शाळा सुरू झाली. विविध गुरुजी, शाळकरी मुले यांच्या अनेक आठवणी या जेलमधल्या शाळेत जपल्या आहेत. येथे शिकणाऱ्या विकास आणि शिरीषची जोडी चांगली जमली होती. गुरुजी मुलगा कोणाचा आहे, याचा विचार न करता, सर्वांनाच कडक शिक्षा करीत असत. पालकही त्यांना प्रोत्साहन देत असत. परिणामी ब्रात्र्य मुले अभ्यासाकडे वळत. हे सारे वाचताना प्रस्तुत लेखकाला जगप्रसिद्ध तत्त्वज्ञ हे. कृष्णमूर्ती यांचे एक प्रसिद्ध वचन आठवते. ‘‘शाळा आणि तुरुंग या जगातील दोनच जागा अशा आहेत की, जेथे कोणीच स्वतःहून जात नाही; तर तेथे दाखल करावे लागते.‘‘ येथे तर तुरुंगाचेच रूपांतर शाळेत झालेले होते!

‘मी मामलेदारांचे घर’ मध्ये कोकणातील

परंपरागत घराचे वर्णन येते. घर जुने, बंद आणि अड्याळीत पडलेले. परंतु मामलेदार यांनी हे घर निवडले. त्यासंबंधीच्या दंतकथांकडे,

भीतीकडे त्यांनी दुर्लक्ष केले. छोट्या विकासने देवदिवाळीला आलेल्या घर मालकाने केलेली गुप्तपूजा, लपून पाहिली होती. त्यामुळे त्याचेही वर्णन येते. गावातील काही नमुनेदार माणसांची ओळख या लेखातून होते. मी भैरीचा चौथरा, या लेखात गावच्या होळीचे सविस्तर वर्णन केले आहे. काशिनाथ खेडेकर या

भगताची ओळख यातून वाचकाला होते. मी हनुमान मंदिरने गावातील हनुमान मंदिर हे कसे सांस्कृतिक केंद्र झाले होते, याची कल्पना येते. गावातील पाणीपुरवठा त्याकाळी कसा सुरू झाला

याच्या सविस्तर आठवणी मांडल्या आहेत. मी विठोबाची विहीर, मध्ये कोकणातील वेगवेगळ्या

प्रकारच्या विहिरींची ओळख होते. मंदिर आणि विहिरीच्या अवतीभवती घडणाऱ्या घटनांचे सुंदर, सविस्तर वर्णन आले आहे. रेंगेकाकांची त्यांच्याच विहिरीतील आत्महत्या आणि त्या वेळचे त्यांचे प्रेत हे दृश्य छोट्या विकासच्या मनावर कोरले गेले. मी किल्ल्याची तोफ, या लेखातील गावाच्या पश्चिमेकडल डोंगरावरील दुर्लक्षित किल्ल्याची कहाणी समजते. मंदिर, दर्गा या दोघांचे महत्त्व त्याकाळी टिकून होते. धार्मिक श्रद्धाअंधश्रद्धांचा गावकऱ्यांवर पगडा

असूनही गावातील सामंजस्य टिकून होते. मी नदीवरील पाण्याची टाकी, या आत्मवृत्तातून नळाद्वारे पाणीपुरवठा योजनेतून गावाचा विस्तार आणि विकास कसा झाला याची कल्पना येते. गावाच्या हिताकडे लक्ष देणाऱ्या विठ्ठलशेट यांचे व्यक्तिमत्त्व विशेष

नाव नसलेलं गाव

स्वरूपाचे आहे. मी सरकारी दवाखाना, या आत्मवृत्तातून, तेथे तालुक्याच्या जागी आलेल्या सेवाभावी, डॉ. सोलकर या मुस्लिम डॉक्टरची ओळख होते. शाळेचा विस्तार करण्यासाठी आयोजित केलेले जादूचे प्रयोग आणि चित्रपटांचे कार्यक्रम यामधून शिक्षण संस्थांच्या प्रगतीतील सर्व गावकऱ्यांचे योगदान कसे लाभले होते, हे समजते. मी सरकारी विश्राम गृह, या लेखातून हे विश्रामगृह गावातील अनेक गोष्टींची नोंद घेत आहे. त्या काळातील हिंदू - मुस्लिम आणि जाती-जातीतील सौहार्द जपले जात होते, याची विशेष जाणीव होते. गावातील तरुण नोकरीसाठी मुंबई आणि अरब देशांत गेल्याने, कोकणातील छोट्या तालुक्यांच्या गावातील, निर्माण झालेल्या सामाजिक आणि कौटुंबिक समस्यांची जाणीव होते. या समस्येची तीव्रता आजच्या काळात खूपच वाढली आहे.

कोकणातील एका तालुक्याच्या गावी, सत्तरच्या दशकात कसे विविध बदल होत गेले, याची विलक्षण कहाणी शाळकरी विकासने तपशीलवार सांगितली आहे. पृष्ठ ९४ वर, विखली गावात टिळक जन्माला आलेले, असा संदोष उल्लेख आहे. लोकमान्य टिळकांचा जन्म रत्नागिरी येथे झाला होता. त्यांचे मूळ गाव चिखलगाव होते. साने गुरुजींचे जन्मगाव पालघर असा संदोष उल्लेख झाला आहे. त्यांचा जन्म दापोली तालुक्यातील पालगड येथे झाला. विलास नाईक यांनी रत्नागिरी जिल्ह्यातील, एका मागासलेल्या तालुक्याच्या गावाच्या आठवणी शाळकरी विकासच्या दृष्टीतून प्रभावीपणे मांडल्या आहेत. निर्जीव विषयकडून एका निनावी गावाची, दीर्घकालीन कहाणी वाचकांसमोर उलगडण्यात लेखक विलास नाईक यशस्वी झाले आहेत. अँड. विलास नाईक यांचा परिचय शेवटी त्यांच्या छायाचित्रासह दिला आहे.

पुस्तकाचे नाव : नाव नसलेलं गाव
लेखक : अँड. विलास कृष्णाजी नाईक

९४२२४९३०३०

प्रकाशक : संवेदना प्रकाशन चिंचवडगाव, पुणे - ३३. प्रथम आवृत्ती : १२.१.२०२५ पृष्ठ : १२०.

मूल्य : रु. २००/-

कविता

शहीद

जनरल अरुणकुमार

वैद्य साहेब

लष्करप्रमुखही तुमची

महान शान

रायगडालाही असे खूप मान

देशासाठी शहीद,

देशवासियांना अभिमान

देशाकरीता प्रदीर्घ सेवा

करी उंच आकाशी सन्मान

कुशल, कल्पक नेतृत्वाने

केले अपणांस महान

निडर वृत्तीने,

जागवून आत्मविश्वास

परतविला ताकदवार

प्रतिहल्ला

पाकसैन्यांची उडवली

दाणादाण

महावीर चक्राने

झाला सन्मान

ऑपरेशन ब्लू स्टार

धाडसी यशस्वी

केली मोहीम

बलिदानाने जग हे गहिवरले

करती सारे स्मरण

करून प्रणाम

– राजाराम भगत

मोठे शहापूर,

भारताला स्वातंत्र्य सहजासहजी मिळाले नाही, त्यासाठी इथे

भारतीय नेत्यांना फार मोठा त्याग करावा लागला. कित्येक क्रांतीकारक लढले. शहीद झाले. काहींची नावं इतिहासात नाहीत. काहींची आहेत. पण जे जे या देशासाठी लढले. त्यांच्या प्राणांच्या बलिदानाचा इतिहास भारत देश विसरू शकत जरी नसला तरी आजही काही लोकं त्यांना शिष्या हासडतांना दिसतात. ही या देशाची शोकांतिका आहे. निदान आपण तरी या देशाच्या स्वातंत्र्यासाठी काही करू शकलो नाही. आताही करण्यासारखे असूनही करू शकत नाही. हे सगळे विसरून त्यांना शिष्या देण्याचे नव्हे तर बदनाम करण्याचे काम नेहमी काही लोकं करीत असतात.

खरं तर नऊ ऑगस्ट हा क्रांतीदिन म्हणून इतिहासात प्रसिद्ध आहे. पण असे असले तरी या दिवसासाठी आठ ऑगस्टलाही जास्त महत्त्व आहे. याच दिवशी भारतीय राष्ट्रीय काँग्रेसने मुंबईमध्ये एक प्रस्ताव पारित केला. त्या प्रस्तावानुसार नऊ ऑगस्टपासून आपण चलेजाव भारत छोडोचं आंदोलन करू असं ठरलं. प्रत्येक नेत्यांनी रस्त्यावर उतरून अहिंसक मार्गाने स्वातंत्र्याचा उठाव करू असं ठरलं. त्याला कारणांही तसेच होते.

१९३९ ला द्वितीय महायुद्ध सुरू झालं. त्या महायुद्धात जर्मन फौजांनी इंग्लंडवर सरशी केली. त्यावेळी येथील भारतीय नेत्यांना इंग्रजांनी म्हटलं होतं की, तुम्ही आमहाला मदत करा. बदल्यात आम्ही तुम्हाला स्वातंत्र्य देऊ. पण ज्यावेळी युद्ध संपलं, तेव्हा त्या इंग्रजांनी भारतीयांना दगा देत त्या स्वातंत्र्य देण्यापासून मघार घेतली. त्यामुळ पर्यायानं भारतीय नेत्यांची मनं नाराज झाली. म्हणून त्यांनी चले जावचा उठाव करण्याचे ठरवले.

या संदर्भात आठ ऑगस्टला भारतीय राष्ट्रीय काँग्रेसची बैठक होण्यापूर्वी त्याच भारतीय राष्ट्रीय काँग्रेसची बैठक चार ऑगस्टला झाली. आपल्याला इंग्रजांनी धोका दिला या विषयावर ती बैठक होती. आपण अहिंसक

मार्गाने उद्या रस्त्यावर उतरू हेही विषय होते. परंतु याला बैठकीतील काही लोकांची सहमती झाली नाही. त्यातच काँग्रेसचे ज्येष्ठ नेते सी राजगोपालाचारी यांनी याच विषयाच्या संदर्भात पार्टी सोडली. त्यामुळे चार ऑगस्टला झालेली बैठक निष्फळ झाली. त्यामुळे त्यांच्याच चार दिवसानं म्हणजे आठ ऑगस्टला परत बैठक भरली. तिही याच विषयावर.

या बैठकीतही हाच विषय होता. पण याही बैठकीत हिंदू महासभा, मुस्लिम लीग व भारतीय कम्युनिस्ट पक्षीने विरोध केला. त्यांचे म्हणणं होते की, अहिंसक मार्गाने जरी आपण आंदोलन करीत असलो तरी इंग्रज आपल्याला सोडणार नाहीत. ते आंदोलन दडपवून टाकण्यासाठी बळाचा वापर करतील गोळ्या झाडतील. मग त्या कित्येक भारतीय लोकं भरतील. म्हणून हो आंदोलन नको. पण आंदोलन जर केलं गेलं नाही तर या देशातून इंग्रज कधीच जाणार नाही असे तत्कालीन भारतीय नेत्यांना वाटत असल्याने त्यांनी काही संघटनांचा विरोध होवूनही आंदोलन छेडले. आठ ऑगस्टला प्रस्ताव पारित झाला व नऊ ऑगस्टला आंदोलनाला सुरुवात झाली.

हे आंदोलन भारतीयांसाठी नवं नव्हतं. यापूर्वीही दहा मे १८५७ ला देशात असं च आंदोलन झाले होते. तो १८५७ चा राष्ट्रीय उठाव म्हणून प्रसिद्ध आहे. यात बहादूरशाह जफर, नानासाहेब, राणी लक्ष्मीबाई,

झलकारीबाई, व त्या टोपे यांचे विशेष योगदान होते. तो इतिहास येथील भारतीयांना माहित होता. तसेच तंड्या भील उर्फ भीमा नायक, चंद्रशेखर आझाद, भगतसिंह, राजगुरू, सुखदेव यांना देश विसरला नव्हता. त्यांनी केलेलं प्राणांच बलिदान येथील भारतीयांच्या रक्तात होता. याच बलिदानाचा इतिहास आळवू आळवू देश

अंकुश शिंगाडे

गांधीजींच्या नेतृत्वात एकत्र झाला होता. मग कित्येक नेते लढले. नेत्यांची धरपकड होताच साताऱ्यात नाना पाटील, नागपूरमध्ये मंगललाल बागडी, सेलोकूर गुरुजी यांनी मोर्चा सांभाळला. तसेच यामध्ये बरीच मंडळी शहीदही झाली. तसेच चिमूरमध्येही बरीच मंडळी शहीद झाली. १८५७ ते १९४२ पर्यंतचा इतिहास रक्तरंजितच होता. कित्येक भारतीय अहिंसक मार्गाने जरी इंग्रजांचा विरोध करीत असले तरी ते गोळ्या झाडत असत. सायमन कमिशनमध्ये लाला लजपतराय यांनी सायमन गो बैक म्हणत मिरवणूक काढताच त्यांना लाठीमार करून घायाळ केलं होतं, त्यातच त्यांचा मृत्यू झाला. जालियनवाला बागेतही तेच घडलं. म्हणून आठ ऑगस्टला झालेल्या बैठकीत प्रस्ताव पारित झाल्यानंतर करो या मरो असा आदेश देत नेत्यांनी चलेजाव भारत छोडोचं आंदोलन

छेडले. ही भारतीयांची इंग्रजांना एक चपराकच होती. प्रस्ताव पारित होताच व उद्या आंदोलन होतं. तसेच तंड्या भील उर्फ भीमा नायक, चंद्रशेखर आझाद, भगतसिंह, राजगुरू, सुखदेव यांना देश विसरला नव्हता. त्यांनी केलेलं प्राणांच बलिदान येथील भारतीयांच्या रक्तात होता. याच बलिदानाचा इतिहास आळवू आळवू देश

शेवटी नऊ ऑगस्टपासून सुरू झालेल्या अहिंसक आंदोलनाला पांगविण्यासाठी इंग्रज सैनिकांनी निरपराध भारतीयांवर जालियनवाला बागेसारखा गोळीबार केला. त्यात निरपराध माणसे मरण पावली. कित्येक आंदोलन करणारी आणि न करणारीही. त्यामुळे चिड्डून जाऊन येथील भारतीय लोकांनी टेलिफोनच्या तारा तोडल्या. कित्येक पोलीस ठाणे जाळले. सरकारी इमारती जाळल्या. कित्येक लोकं भुमीगत झाले. यात कित्येक विद्यार्थीही शहीद झाले.

जेव्हा ही घटनेची माहिती महात्मा गांधींना झाली. त्यांनी तुरुंगातच एकवीस दिवसांचं उपोषण केलं. त्यातच त्यांचं स्वास्थ बिघडलं. त्यातच ते मरण पावतील व पुन्हा देशात रोष वाढेल याचा विचार करून इंग्रजांनी त्यांना १९४४ मध्ये तुरुंगातून सोडले. आंदोलन यशस्वी झाले नाही. मग काय भारतीय राष्ट्रीय

काँग्रेसला हिंदू महासभा, वामपंथी दल व मुस्लिम लीग नावे ठेवू लागली. पण महात्माचं सांगायचं झाल्यास १९४२ चं आंदोलन यशस्वी जरी झालं नसलं, १८५७ सारखं... तरी त्या झालेल्या आंदोलनातून इंग्रजांना एक शिक मिळाली. ती म्हणजे आता या देशातून गेल्याशिवाय उपाय नाही. त्यांनी त्यानंतर वेगवेगळ्या बैठका घेतल्या. ज्यांनी या आंदोलनाला मदत केली नाही. त्यांनाही विचारणा करून शेवटी भारताला स्वातंत्र्य देण्याचा निश्चय केला. त्यात काही अटीही टाकल्या. बहुतेक आजही कोहीनूर भारताचा हिरा इंग्लंडमध्ये आहे. शंकुतला एक्सप्रेसचे पैसे आजपर्यंत इंग्लंडला जात होते.

कदाचित अशाच तर अटी नव्हत्या. इंग्रजांच्या की त्यांनी भारताला स्वातंत्र्य दिलं. या देशात हिंदू-मुस्लिम भांडणं नसताना इंग्रजांनी दोघांच्याही धर्म भावना भडकवून ज्या चाली चालल्यात. त्या चालीतून भारत पाकिस्तान बनला. तसेच अजूनही हा भारत पाकिस्तान वाद भारतात धुमसतच आहे. काल काश्मीर वाद होता. आज सीमावाद आहे. अनू आम्ही भारतीय कालही आपापसात लढत होतो. मी हिंदू, मी मुस्लिम म्हणत. आजही लढतो. कोणत्याही देशात वाईट गोष्टी घडल्याच तर त्या ते ते धर्मीय मंडळी त्या त्या धर्माची केल्या असे भांडतो नव्हे तर या देशाच्या एकात्मतेला तोडण्याचे काम करतो. एवढंच नाही तर या देशातील शांतता भंग करतो. नेत्यांच्या आश्वासनात फसतो. नेत्यांबरोबर आपणही आपल्या महापुरुषांना शिष्या घ्यायला लागतो. पण याचा विचार करीत नाही की त्या नेत्यांनी त्या काळात जे काही कार्य केले, ते अतुलनीय होते. ते नसते तर देश स्वातंत्र्यही झाला नसत. आपण गुलाम असतो इंग्रजांचे आणि आपली पिढीही गुलाम राहिली असती. देशाला स्वातंत्र्य कधीच मिळालं नसतं आजही. कारण कालच्या नेत्यात जी लढण्याची ताकद आहे. ती आजच्या नेत्यात दिसत नाही. हे नेते फक्त आश्वासन देऊ शकतात. शिष्या हासडू शकतात. **

निवडक

पागोटे जलतरण स्पर्धेत आर्यन चमकला

उरण : नारळी पौर्णिमेनिमित्त उरण तालुक्यातील पागोटे गावचे सरपंच कुणाल अरुण पाटील यांच्या सौजन्याने, कुणाल पाटील युवा सामाजिक संस्थेच्या वतीने शुक्रवार (दि.८) ऑगस्ट रोजी पागोटे गावातील तलावामध्ये मानाची जलतरण स्पर्धा आयोजित करण्यात आली होती. या स्पर्धेसाठी पागोटे, कुंडेगाव, फुंडे हायस्कूल, जेएनपीए हायस्कूल आणि उरण तालुक्यासाठी खुला गट आशी गटवारी करून या स्पर्धा घेण्यात आल्या होत्या. या स्पर्धेसाठी माजी आ. मनोहर भोईर, भावना घाणेकर, रामदास शेवाळे यांच्यासह अनेक मान्यवर उपस्थित होते. या स्पर्धेत आर्यन मोडखरकर याने प्रथम क्रमांक पटकावला. तर द्वितीय क्रमांक जयदीप सिंग याने मिळवला, तिसरा क्रमांक वेदांत पाटील याने तर चतुर्थ क्रमांक तेजस शिंदे मानकरी ठरला. या स्पर्धेला प्रेक्षकांनी खूप मोठ्या प्रमाणात गर्दी केली होती. याप्रसंगी इंडिया बुक ऑफ रेकॉर्डमध्ये नाव स्थापित करणाऱ्या रुद्राक्षी मनोहर टेमकर, मयंक दिनेश म्हात्रे या जलतरणपटूंचा सन्मान करण्यात आला.

शाखाप्रमुख प्रिमियर लीग क्रिकेट सामने

पन्वेल : शिवसेना पक्षप्रमुख उद्धव बाळासाहेब ठाकरे यांच्या वाढदिवसानिमित्त कामोटे शहरात रामदास गोवारी यांच्या मार्गदर्शनाखाली शाखाप्रमुख प्रिमियर लीग क्रिकेट सामने दि. ८ पाटील मैदानावर पावसाळी क्रिकेट सामने खेळविण्यात आले होते. यास्पर्धेमध्ये एकूण २६ संघ सहभागी झाले होते. यामध्ये सेक्टर ३५ शाखाप्रमुख सुरेश मोरे व विभागप्रमुख बबन गोगावले यांच्या संघांनी प्रथम क्रमांक पटकावला. तर द्वितीय क्रमांक सेक्टर २१ शाखा व तृतीय क्रमांक सेक्टर ८ शाखेने पटकावला. या स्पर्धेत उत्कृष्ट फलंदाज शिवा लंके ठरला. यावेळी विलास व्हावळ, प्रभाकर गोवारी, रामदास गोवारी, धाया गोवारी, जया शाहू, एकनाथ गोवारी, विजय गोवारी, महिला आघाडी, युवा सेना, ग्राहक संरक्षण कक्ष व सर्व पदाधिकारी व नागरिक मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. या संपूर्ण स्पर्धेसाठी संतोष गोळे यांनी अथक मेहनत घेतली.

ज्युनियर राज्य बास्केटबॉल स्पर्धा पुणे संघाचे नेतृत्व आयुष व अक्षयाकडे

पुणे : पुणे जिल्हा बास्केटबॉल संघटनेच्या वतीने सुरू झालेल्या ७५व्या ज्युनियर (अठरा वर्षांखालील) गटाच्या राज्य अजिंक्यपद बास्केटबॉल स्पर्धेसाठी पुणे जिल्ह्याच्या मुले व मुलींच्या संघाचे नेतृत्व अनुक्रमे आयुष जवळकर आणि अक्षया पाटीलकडे सोपविण्यात आले आहे. महाराष्ट्र राज्य बास्केटबॉल

संघटनेच्या मान्यतेने चौदा तारखेपर्यंत म्हाळुगे, बालेवाडी येथील श्री शिवछत्रपती क्रीडानगरीत बास्केटबॉल कोर्टवर होणाऱ्या या स्पर्धेसाठी पुणे जिल्हा बास्केटबॉल संघटनेचे अध्यक्ष ललित नहाटा यांनी जाहीर केलेला पुणे जिल्हाचा संघ असा मुले : आयुष जवळकर (कर्णधार), रिक्तीक ढाका, सचिन गुर्जर, आदित्य, गुलशन कुमार, अर्जुन, देवेश पाटील, रुद्र मॅथ्यू, सोहम गाय, आदित्य पवार, गनित सोनी, कबीर बुट्टे. प्रशिक्षक : आकाश लोखंडे, ओंकार धाराशिवकर. मुली : अक्षया पाटील (कर्णधार), सिया शाह, सिया भोसले, सई शिंदे, त्विशा शर्मा, अनुषा सोनटक्के, आर्या फटांगरे, श्रद्धा चारक, लक्ष्मी जोशी, समीरा कदम, लिलियन जेकब, अन्वी कुलकर्णी. मुख्य प्रशिक्षक : अरुण पवार, सहाय्यक प्रशिक्षक : आकाश काळे.

भारताची पाच पदके पक्की

नवी दिल्ली : १९ वर्षांखालील आशियाई मुष्टियोद्धा अजिंक्यपद स्पर्धेत भारताच्या पाच पुरुष मुष्टियोद्ध्यांनी आपल्या- आपल्या वजनी गटातील सामने जिंकत उपांत्य फेरीत मजल मारली. त्यामुळे आता त्यांची पाच पदके पक्की झाली आहेत. शिवम (५५ किलो), मोतस सुहाग (६५ किलो), राहुल पुंडू (७५ किलो), गौरव (८५ किलो) आणि हेमंत सांगवान (९० किलो) यांनी अंतिम चारमध्ये स्थान मिळवले आहे. यापूर्वी सात महिला मुष्टियोद्ध्यांनीही उपांत्य फेरी गाठून पदके निश्चित केली होती. सध्या १९ वर्षांखालील आणि २२ वर्षांखालील आशियाई मुष्टियोद्धा अजिंक्यपद स्पर्धा एकत्र आयोजित केल्या जात आहेत. २२ वर्षांखालील गटातही भारताची १३ पदके पक्की झाली आहेत. शिवमने उझबेकिस्तानच्या अब्दुलअजीज अब्दुनाझोरोवर ५-० अशी मात केली, तर मोसमने किर्गिस्तानच्या मुखम्मद अलीमबेकोवला ३-२ ने पराभूत केले. राहुलने दक्षिण कोरियाच्या उंजो जियॉंगविरुद्ध सामना निर्णायक क्षणी थांबवल्याने विजय मिळवला. गौरवने चिनी तैपेईच्या पुआंग याओ चेनला हरवले, तर हेमंतने उझबेकिस्तानच्या मुहम्मदरिजो शिद्दिकोवचा पराभव केला. मात्र ९० किलोपेक्षा जास्त वजनाच्या गटात पृथ्वला इराणच्या अब्बास घराशासबीकदूर पराभवाचा सामना करावा लागला.

चेंगराचेंगरीचा राग चित्रास्वामीवर

। नवी दिल्ली । वृत्तसंस्था ।

वर्ल्ड कप महिला वनडे क्रिकेट स्पर्धा जेमतेम दोन महिन्यांवर आली आहे. मात्र, सलामीची आणि सांगता लढत होणाऱ्या बेंगळुरूच्या चित्रास्वामी स्टेडियमला सामन्यांच्या आयोजनाची अद्याप मंजुरी मिळालेली नाही. कर्नाटक संघटनेने या संदर्भात केलेल्या पत्रव्यवहारास अद्याप राज्य सरकारने उत्तर दिलेले नाही. दरम्यान, भारतीय क्रिकेट बोर्डाने कर्नाटक संघटनेस शनिवारपर्यंत मुदत दिल्याचे समजते.

वर्ल्ड कपच्या लढतीबाबत आम्ही राज्य सरकारला पत्र लिहिले आहे. त्यांच्या उत्तराची आम्हाला प्रतीक्षा आहे. त्यांनी उत्तर दिलेले नाही म्हणजे परवानगी नकारली असे नव्हते. महाराजा टी-२० क्रिकेट स्पर्धा घेण्यास विरोध असता तर त्यांनी मॅसूर येथील सामन्यांनाही मंजुरी दिली नसती. वर्ल्ड कपमधील लढतींसाठी

अजून वेळ आहे. आम्ही एकावेळी एकच पाऊल टाकत आहोत, असे कर्नाटक क्रिकेट संघटनेच्या वरिष्ठ पदाधिकाऱ्यांनी सांगितले.

वर्ल्ड कप स्पर्धेतील बेंगळुरूची सलामीची लढत ३० सप्टेंबरला

आहे. भारत आणि श्रीलंका यांच्यात ही सामना आहे. त्यानंतर ४ ऑक्टोबरला इंग्लंड आणि दक्षिण आफ्रिका एकमेकांविरुद्ध खेळतील. या स्पर्धेतील अखेरीस साखळी लढत २६ ऑक्टोबरला आहे. तो सामना

भारत आणि बांगलादेश यांच्यात आहे. त्यानंतर ३० ऑक्टोबरला स्पर्धेतील पहिली उपांत्य लढत होईल आणि पाकिस्तान अंतिम लढतीस पात्र न ठरल्यास २ नोव्हेंबरची अंतिम लढतही बेंगळुरूलाच होणार आहे.

आशियाई करंडकाची रंगीत तालीम

हरमनप्रीत ऑस्ट्रेलियाविरुद्धच्या मालिकेसाठी सज्ज

। बंगळूर । वृत्तसंस्था ।

आशियाई हॉकी करंडक यंदा भारतातील बिहारमधील राजगीरमध्ये २९ ऑगस्ट ते ७ सप्टेंबरदरम्यान रंगणार आहे. त्याआधी भारतीय पुरुष हॉकी संघ १५ ते २१ ऑगस्ट दरम्यान चार सामन्यांची मालिका खेळणार आहे. हाच धागा पकडून भारतीय हॉकी संघाचा कर्णधार हरमनप्रीत सिंग म्हणाला, की ऑस्ट्रेलियासारख्या बलाढ्य देशाविरुद्ध चार सामने त्यांच्याच घराबध्ये आम्ही खेळणार आहोत. या मालिकेत आमच्या संघाला खेळामध्ये सुधारणा करता येणार आहे. ऑस्ट्रेलियाविरुद्धची मालिका आमच्यासाठी आशियाई करंडकाची रंगीत तालीम ठरणार आहे. भारतीय हॉकी संघ ऑस्ट्रेलियामध्ये पर्थ येथे चार सामन्यांची मालिका खेळणार आहे. ऑस्ट्रेलियाला रवाना होण्याआधी हरमनप्रीत याने आपल्या मनातील भावना व्यक्त केल्या. तो याप्रसंगी म्हणाला, की ऑस्ट्रेलियन संघाविरुद्ध त्यांच्याच घराबध्ये

भारत-ऑस्ट्रेलिया

मालिकेचे वेळापत्रक

पहिला सामना - १५ ऑगस्ट, दुसरा सामना - १६ ऑगस्ट, तिसरा सामना - १९ ऑगस्ट, चौथा सामना - २१ ऑगस्टला होणार आहे.

खेळणे आव्हानात्मक असणार आहे. आशियाई करंडकाआधी आम्हाला तगड्या आव्हानाचा सामना करावयाचा आहे. आमच्यासाठी ऑस्ट्रेलियाविरुद्धची मालिका महत्त्वाची ठरणार आहे.

सांघिक कामगिरीत सुधारणा करण्याचा प्रयत्न असणार आहे. आमच्या खेळाडूंचा कसही लागेल. आशियाई करंडकाआधी आम्हाला हेच हवे होते. आशियाई करंडक ही आशियातील अत्यंत प्रतिष्ठेची स्पर्धा समजली जाते. त्यामुळे या स्पर्धेमध्ये भारतीय हॉकी संघाकडून मोठ्या आशा बाळगल्या जाणार आहेत. ऑस्ट्रेलिया विरुद्धच्या मालिकेत भारतीय हॉकी संघातील खेळाडू व प्रशिक्षक स्टाफ यांच्यामध्ये समन्वय योयरीतीने साधला जाण्याची आशा आहे.

जुहूत लाखमोलाची कॅरम स्पर्धा

नवी दिल्ली : जुहू विले पार्ले जिमखाना तसेच महाराष्ट्र कॅरम असोसिएशन व मुंबई उपनगर जिल्हा कॅरम संघटनेच्या विद्यमाने येत्या १६ ते १८ ऑगस्टदरम्यान जुहू विलेपार्ले जिमखाना येथे राज्य मानांकन कॅरम स्पर्धेचे आयोजन करण्यात आले आहे. पुरुष एकेरी व महिला एकेरी अशा दोन गटांत ही स्पर्धा खेळविण्यात येणार आहे. स्पर्धेतील प्रत्येक गटातील पहिल्या आठ खेळाडूंना मिळून एंपदर एक लाख १० हजारांची रोख पारितोषिके देण्यात येणार आहेत. स्पर्धेचे प्रवेश अर्ज महाराष्ट्र कॅरम असोसिएशन, पारेख महल बिल्डिंग, सखाराम कीर मार्ग, आश्रय हॉटेलच्या मागे, शिवाजी पार्क, दादर, मुंबई येथे सायंकाळी ६ ते ८ दरम्यान उपलब्ध असून इच्छुकाना ६ ऑगस्टपर्यंत नावे नोंदवता येतील. अधिक माहितीसाठी ९९८७०४५४२९ या क्रमांकावर संपर्क साधण्याचे आवाहन संघटनेच्या वतीने करण्यात आले आहे.

ब्रिस्बेनवरचाच 'महा'विजय

। नवी दिल्ली । वृत्तसंस्था ।

इंग्लंडविरुद्ध ओव्हलवर मिळवलेल्या विजयाने सारेच भारावले आहेत. अनेकांनी हा आजवरचा महाविजय असल्याचे कौतुकही केलेय. पण भारताचा माजी कसोटीपटू सबा करीमच्या मते ओव्हल नव्हे, तर २०२१ मधील बॉर्डर-गावस्कर मालिकेत गॅंबावर (ब्रिस्बेन) ऑस्ट्रेलियाविरुद्ध मिळवलेला तीन विकेट्सचा विजय अधिक प्रभावी होता. त्या विजयानंतर हिंदुस्थान हा ३२ वर्षात ब्रिस्बेनमध्ये कसोटीत ऑस्ट्रेलियाला पराभूत करणारा पहिला संघ ठरला होता. त्यामुळे ओव्हलपेक्षा ब्रिस्बेनवरचा

महाविजय आहे. ओव्हलवरील विजय भारतीय चाहत्यांच्या आठवणीत अनेक वर्षे राहील, पण गॅंबावरचा विजय त्यांच्यापेक्षा संस्मरणीय आहे. ऑस्ट्रेलियात यापूर्वी असे कधी घडले नव्हते आणि तेही अत्यंत तरुण संघासोबत, ज्यातील बहुतांश नियमित खेळाडू दुखापतीमुळे बाहेर होते. भारतासाठी अशा प्रकारचा विजय अविश्वसनीय होता. एखाद्या संघाची खरी प्रगती तेव्हा दिसते, जेव्हा एक-दोन मुख्य खेळाडू अनुपस्थित असतानाही संघ उत्तम कामगिरी करतो आणि सामने जिंकतो, असे सबा म्हणाला.

ऑस्ट्रेलियाच्या क्रिकेट संघात भारतीय वंशाचे खेळाडू

। मेलबर्न । वृत्तसंस्था ।

भारताच्या १९ वर्षांखालील संघाविरुद्धच्या मालिकेसाठी ऑस्ट्रेलियाच्या १९ वर्षांखालील संघाची निवड शुक्रवारी करण्यात आली. ऑस्ट्रेलियाच्या या संघामध्ये भारतीय वंशाच्या खेळाडूंनाही संधी देण्यात आली आहे. यामध्ये यश देशमुख व आर्यन शर्मा या दोन खेळाडूंचा समावेश आहे. आर्यन शर्मा हा व्हिक्टोरिया संघामधून फलंदाजाची भूमिका बजावतो. यश देशमुख हा अष्टपैलू खेळाडू आहे. तो न्यू साऊथ वेल्स संघामधून खेळतो. ऑस्ट्रेलियाच्या वरिष्ठ संघाचे माजी प्रशिक्षक टीम निल्सन यांच्याकडे ऑस्ट्रेलियाच्या १९ वर्षांखालील संघाचे प्रशिक्षकपद

सोपवण्यात आले आहे. भारत १९ वर्षांखालील संघ आणि ऑस्ट्रेलियन १९ वर्षांखालील संघ यांच्यामध्ये तीन एकदिवसीय सामन्यांची मालिका होणार आहे. तसेच दोन देशांमध्ये दोन चारदिवसीय सामन्यांची मालिकाही खेळवण्यात येणार आहे. दोन देशांमधील एकदिवसीय सामन्यांची मालिका ब्रिस्बेन येथे २१, २४ व २६ सप्टेंबरला पार पडेल. पहिला चारदिवसीय सामना ३० सप्टेंबर ते ३ ऑक्टोबर या कालावधीत आयोजित करण्यात आला आहे. तसेच दुसरा

ऑस्ट्रेलियाचा संघ : सिमॉन बज, लेक्स टर्नर, स्टीव हॉगन, विल मालाजझूक, यश देशमुख, टॉम हॉगन, आर्यन शर्मा, जॉन जेम्स, हेडन शिलर, चार्ल्स लालमुंड, बेन गॉर्डन, विल बायरोम, कॅसे बार्टन, लेक्स ली यंग, जेडन ड्रॅगर. **पर्यायी खेळाडू** : झेड होलिक, टॉम पेडिग्टन, ज्युलियन ऑसबॉर्न यांचा संघात समावेश कोला आहे.

चारदिवसीय सामना ७ ऑक्टोबर ते १० ऑक्टोबर यादरम्यान रोगेल. पहिला चारदिवसीय सामना ब्रिस्बेन येथे, तर दुसरा चारदिवसीय सामना मॅके येथे खेळवण्यात येणार आहे.

शेवटच्या चेंडूवर थरारक विजय

नवी दिल्ली : मेन्स क्रिकेटमध्ये शेवटच्या चेंडूवर सिक्स मारून मॅच जिंकल्याच्या घटना आपण आतापर्यंत अनेकदा पाहिल्या आहेत. पण महिलांच्या टी-२० मॅचमध्ये ८ ऑगस्ट रोजी पहिल्यांदा असे घडले. आयर्लंडच्या एका महिला गोलंदाजाने हा कारनामा करून दाखवला. तिने पाकिस्तान विरुद्ध दुसऱ्या टी-२० सामन्यात शेवटच्या चेंडूवर सिक्स मारून विजय मिळवून दिला. सोबतच असा कारनामा करणारी ती जगातील पहिली महिला खेळाडू ठरली आहे. टी-२० मध्ये सिक्स मारून मॅच जिंकवण्याचा कारनामा आतापर्यंत महिला क्रिकेटमध्ये झाला नव्हता. आयर्लंडच्या टीमने पाकिस्तान विरुद्ध तीन सामन्यांच्या टी-२० सीरीजमध्ये विजयी आघाडी घेतली आहे.

अनेकांनी घेतला स्पर्धेत सहभाग

स्पर्धेचा मानकरी अलिबागचा अजीत असिफ

रेवदंड्यात नारळ फोडी उत्साहात साजरी

। रेवदंडा । प्रतिनिधी ।

मोबाईल व आधुनिकतेच्या जगतामध्ये पारंपारिक खेळ कालबाह्य होण्याच्या वाटेवर आहेत. मात्र आजही नारळी पौर्णिमेनिमित्त नारळ फोडीचा खेळ मोठ्या उत्साहात खेळला जात आहे. अलिबाग तालुक्यातील रेवदंडा येथे नारळ फोडीची स्पर्धा पार पडली. या स्पर्धेला उत्स्फूर्त प्रतिसाद मिळाला. यावेळी एक वेगळा उत्साह स्पर्धकांसह या स्पर्धेचा आनंद घेणाऱ्या प्रेक्षकांमध्ये दिसून आला होता. या स्पर्धेत अलिबाग येथील अजीत असिफ यांनी प्रथम क्रमांक पटकाविला.

नारळ पौर्णिमेचे औचित्य साधत नारळ फोडीचा स्पर्धा जिल्ह्यात

विशेष करून अलिबाग, रेवदंडा, नागाव, आक्षी या भागात मोठ्या प्रमाणात घेतली जाते. पुर्वी ३५ ते ४० वयोगटातील मंडळी हा खेळ खेळत होती. एक आनंद म्हणून या खेळाकडे पाहिले जाते. मात्र, गेल्या

काहीवर्षांपासून या खेळाला स्पर्धेचे स्वरूप प्राप्त झाले आहे. मोबाईलमध्ये रमणारी तरुणी देखील नारळ फोडीच्या स्पर्धेत सहभाग घेत आहे. या स्पर्धेत विजयी झालेल्या स्पर्धेकाला मोठ मोठे बक्षीस दिले जात आहे.

त्यामुळे या खेळाला एक विशेष महत्त्व प्राप्त झाले आहे. रेवदंडा येथे नारळी पौर्णिमेच्या निमित्ताने कै. संजय म्हात्रे स्मृती चषक गडगडी नारळ फोडी स्पर्धा आयोजित करण्यात आली. रेवदंडा-चौल ग्रामस्थांचे वतीने शुक्रवारी (दि.८) आंग्रेनगर येथील पटागंठात दुपारी ही स्पर्धा घेण्यात आली. स्पर्धेत एकूण ३२ संघ सहभागी झाले होते. स्पर्धेत प्रथम क्रमांकास रोख २५ हजार रुपये व भव्य चषक व स्मार्ट फोन, द्वितीय क्रमांकास रोख १५ हजार रुपये व भव्य चषक, तृतीय क्रमांकास रोख १० हजार रुपये व भव्य चषक, चतुर्थ क्रमांकास रोख ५ हजार रुपये व भव्य चषक ठेवण्यात आले होते. या स्पर्धेत

अलिबाग येथील अजीत असिफ यांनी प्रथम क्रमांक पटकाविला. द्वितीय क्रमांक थेरोंडामधील एकविता, तृतीय क्रमांक चौलमधील संदेश गायकर यांच्या संघाने यश मिळविले. तसेच उत्कृष्ट नारळ -अजीत वर्तक, लिजेंड चषक -चंद्रकांत धाटावकर, उत्कृष्ट मोरेकरी-साहिल बनिया, शिस्तबध्द संघ-निखिल वारगे यांची निवड करण्यात आली. स्पर्धेचा बक्षिस वितरण कार्यक्रम शिवसेना उबाठा जिल्हा प्रमुख सुरेंद्र म्हात्रे, रेवदंडा शोकापक्षाचे ज्येष्ठ कार्यकर्ते संदिप खोत, रमेश वाडे, पोलीस पाटील अनंत पाटील, मुजफ्फर मुकादम, ग्रा.प.सदस्य सुराराम माळी, आदी मान्यवरउपस्थित होते.